Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XVIII nr. 4954 | 4 pagini — 20 bani | Duminică 18 septembrie 1960

Inimile și gîndurile întregului popor sînt alături de delegația țării noastre

„Baltika" va sosi la New York luni dimineața

MOTONAVA „BALTIKA" 17 (Agerpres). — Grupul de presă de pe lîngă președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. transmite:

După ce a străbătut mai mult de trei sferturi din drum, motonava „Baltika" se apropie de țărmurile Americii. Oceanul este din nou liniștit, vremea însoritâ favorizează încheierea cu succes a călătoriei.

Pe adresa tovarășului Hrușciov a sosit următoarea radiogramă din Kiev: „Tovarășului N. S. Hrușciov. Motonava „Baltika". Iubite Nikita Sergheevici! Întregul popor ucrainean urmărește cu mare atenție călătoria delegațiilor U.R.S.S., Ucrainei, Bielorusiei, și ale altor țări socialiste la sesiunea Adunării Generale a O.N.U. Nu există astăzi misiune mai nobilă decît cea pe care o îndepliniți dv. Nikita Sergheevici, și toate delegațiile care călătoresc împreună cu dv. la sesiunea Adunării Generale. Sîntem ferm încredințați că acțiunile remarcabile întreprinse de Comitetul Central al P.C.U.S. și de guvernul sovietic în măreața luptă pentru pace vor da roade minunate și vor contribui la întărirea continuă a prieteniei între popoare. Prin munca lor, muncitorii, colhoznicii, intelectualii din Ucraina vor întări și pe viitor puterea țării noastre și vor contribui astfel la consolidarea păcii în lumea întreagă. Vă dorim, iubite Nikita Sergheevici, călătorie fericită, succese în muncă și să vă înapoiați cu bine în patrie. D. Korotcenko, N. Kalcenko, I. Kazanet, I. Senin, M. Greciuha, O. Ivașenko, V. Șerbițki, N. Bubnovski, A. Skaba, P. Șelest.

Nikita Sergheevici Hrușciov a trimis următoarea telegramă de răspuns: „C.C. al Partidului Comunist din Ucraina, Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S.U., Consiliului de Miniștri al R.S.S.U.

Vă mulțumim din toată inima pentru cuvintele calde și bunele urări exprimate în numele poporului ucrainean delegațiilor Uniunii Sovietice, R.S.S. Ucrainene, R.S.S. Bieloruse și ale altor țări socialiste la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. Vă urăm din toată inima dv., dragi tovarăși, întregului popor ucrainean noi succese în măreața operă de construire a comunismului în marea noastră țară — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste — în lupta pentru întărirea păcii în lumea întreagă. 17 septembrie 1960, N. Hrușciov".

La 16 septembrie postul de radio al motonavei „Baltika" a recepționat telegrama trimisă de primul ministru al Suediei, T. Erlander, în care acesta mulțumește lui N. S. Hrușciov în numele său personal și în numele poporului suedez pentru bunele urări și își exprimă speranța că importanta activitate a Adunării Generale a O.N.U. va fi încununată de succes.

Echipajul motonavei „Baltika" a dat în seara de 17 septembrie un spectacol de artiști amatori pentru delegațiile Uniunii Sovietice, R.S.S. Ucrainene, R.S.S. Bieloruse, Bulgariei, Romîniei și Ungariei — pentru toți cei care călătoresc pe navă. Spectacolul s-a desfășurat cu un mare succes, într-o atmosferă caldă și cordială.

Din zi în zi sosesc tot mai multe telegrame care urează succes delegațiilor în misiunea lor nobilă de pace la apropiata sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

În cursul zilei motonava „Baltika" s-a întîlnit cu petrolierul sovietic „Belgorod". În radiograma adresată lui N. S. Hrușciov echipajul petrolierului urează șefului guvernului sovietic și membrilor delegației sănătate și mari succese în lupta pentru măreața cauză a păcii.

În telegrama de răspuns N. S. Hrușciov a mulțumit din toată inima echipajului petrolierului „Belgorod" și a urat marinarilor sovietici călătorie plăcută și să se întoarcă cu bine în patrie.

Luni dimineața motonava „Baltika" va sosi la New York. Ca de obicei, delegațiile sînt informate amplu despre pregătirile pentru sesiunea Adunării Generale a O.N.U., despre evenimentele internaționale importante, despre evenimentele din patrie.

Urmărind drumul motonavei „Baltika"

Maria Steriade, directoarea școlii nr. 32 „Filimon Sîrbu" urmărește atentă o traiectorie pe macheta globului pămîntesc... Paralelele și meridianele se încrucișează ca niște nervuri circulare ale bătrînei Terra... În jurul directoarei stau atente elevele Paula Nițescu, Rodica Ioniță, Ioana Pintea și elevii Marin Constantin și Dumitru Bolfeanu. Iată cum se vede în imaginea surprinsă de fotoreporterul Mihai Popescu).

Să fie oare ora de geografie? Așa s-ar părea după toate aparențele.

— Cîți kilometri scrie în ziar, Ioana?

— Pînă acum în decurs de 7 zile, motonava „Baltika" a parcurs 3138 mile în drumul său spre New York.

Iată deci că este vorba de o incursiune geografică pe macheta globului pămîntesc, o incursiune de un fel deosebit. Vorbind despre geografie de fapt se evocă istoria deoarece în zilele acestea milioane de oameni urmăresc cu înflăcărată speranță istorica rută a vasului „Baltika".

— Și cînd te gîndești — spune Maria Steriade — inimile noastre au străbătut într-o clipită cele 3.138 de mile. Gîndurile noastre sînt acolo pe bordul motonavei unde se află delegația Uniunii Sovietice condusă de tovarășul Nikita Hrușciov și unde alături de alte delegații ale țărilor socialiste se află și delegația țării noastre în frunte cu conducătorul nostru iubit, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej. Noi profesori și elevi, laolaltă, sprijinim din toată inima politica externă a partidului și guvernului nostru și am citit cu multă bucurie în Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej ținut la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale că la sesiunea O.N.U. țara noastră a cerut să fie inclusă problema „Măsuri pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare". Aceasta dovedește încă odată preocuparea țării noastre pentru o permanentă și aprofundată răspîndire a ideilor păcii și coexistenței pașnice în rîndurile tinerilor din întreaga lume.

Ioana este fiică de lăcătuș de la „Grivița Roșie" și intervine și ea în discuție:

— E vorba de tineret și deci și de noi. Aici, învățăm într-o școală nouă pe care partidul și guvernul ne-au dat-o în dar ca un simbol al năzuințelor de pace. La rîndul nostru ne străduim să mulțumim și noi acestei griji obținînd note bune la învățătură, străduindu-ne să devenim constructori ai socialismului și ai păcii.

— Așa este — spune Paula Nițescu. Mă gîndesc, de pildă, că mesajul pe care ni l-a trimis de pe „Baltika" tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, este urmat acum din partea noastră de milioane de urări de succes. Ele zboară ca gîndul și ele constau în hotărîrea noastră nestrămutată de a sprijini din toată inima delegația țării noastre la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite care, alături de delegația Uniunii Sovietice și a celorlalte țări iubitoare de pace, va cere cu tărie încheierea unui acord în problema dezarmării generale și totale.

...O profesoară și 5 elevi stau de vorbă în fața machetei globului pămîntesc. Sînt de vîrste felurite dar năzuința lor este aceeași. Și cîte milioane de oameni iubitori de pace de pe globul acesta nu au aceeași năzuință: PACEA. Iar cauza păcii este apărată de oameni de nădejde.

D. TABACU

Din nou despre însilozarea furajelor

Scriam zilele trecute, tot la această rubrică, despre sarcinile pe care le au comitetele executive ale sfaturilor populare și cadrele tehnice din agricultură în legătură cu terminarea cît mai grabnică a însilozării furajelor. Am socotit însă că e necesar să revenim, întrucît — după cum o arată și harta de mai jos — problema rămîne încă de strictă actualitate. În săptămîna care s-a încheiat au mai fost însilozate circa 519.975 de tone de porumb, de frunză de sfeclă și alte nutreturi. În Regiunea București planul general de însilozări a fost nu numai îndeplinit ci și depășit cu 16 la sută în regiunile Iași, Constanța și Galați acțiunea de însilozare se apropie de sfîrșit.

Totuși această importantă acțiune nu decurge peste tot în ritm satisfăcător.

Preocupări ACTUALE

În regiunile Hunedoara, Stalin, Cluj și în Regiunea Autonomă Maghiară s-a pus la murat doar între 17 și 29 la sută din furajele prevăzute.

În general pentru aceste întîrzieri se aduce scuza că acolo, timpul fiind mai răcoros, perioada de vegetație a plantelor s-a prelungit, că porumbul n-a ajuns încă în faza de lapte-ceară. Argumentul însă nu rezistă confruntării cu realitatea.

În zilele care urmează pot surveni brume. Acestea duc la alterarea furajelor verzi rămase pe cîmp, la scăderea valorii lor nutritive. Iată de ce, atît în regiunile din platoul Ardealului cît și în celelalte părți trebuie făcut totul pentru grăbirea, pentru terminarea în cel mai scurt timp a însilozărilor. Se recomandă ca porumbul să fie pus în silozuri chiar dacă n-a ajuns decît în faza de lapte. Să nu uităm nici un moment că de îndeplinirea în bune condițiuni a planului de însilozări depinde în bună măsură sporirea producției de lapte de carne, de lînă etc. Comitetele executive ale sfaturilor populare, agronomii să țină seama de acest lucru și să procedeze în consecință.

O inițiativă valoroasă în domeniul pisciculturii

Acum vreo patru ani, balta Jirlău — cu o suprafață de circa 1000 ha. — a fost dată în folosință unor gospodării agricole colective învecinate și anume: gospodăria colectivă „Al II-lea Congres al partidului" din Jirlău gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" din Vișani și gospodăria colectivă „11 Martie" din Udrești.

La început, lucrurile n-au mers prea bine, din cauză că fiecare gospodărie colectivă efectua separat lucrările de pescuit și de recoltare a stufului. Exploatarea bălții nu se făcea — în acest mod — rațional.

Dîndu-și seama de aceste lucruri, colectiviștii din aceste sate — la care s-au adăugat și cei din gospodăria colectivă „Drumul belșugului" din Drogu — au discutat amănunțit în cadrul adunărilor generale situația existentă. În urma acestor discuții și a propunerilor făcute, colectiviștii au hotărît să exploateze în comun balta Jirlău, pentru o mai bună valorificare și dezvoltare a acestui bun natural.

Ceea ce au hotărît, au și început să înfăptuiască. Colectiviștii au stabilit un plan de exploatare în comun și îmbunătățirea acestei bălți (canale, repopulare etc) înființînd brigăzi piscicole alcătuite din colectiviștii cei mai pricepuți din cele patru gospodării colective. Cu mijloace proprii ei și-au procurat ambarcațiunile și uneltele de pescuit necesare.

Exploatarea bălții în comun de către aceste gospodării colective riverane s-a dovedit mult mai avantajoasă față de modul de exploatare anterior. În decursul anilor 1957—1959 s-a pescuit o însemnată cantitate de pește și s-a valorificat o mare cantitate de stuf. Numai anul trecut, din vînzarea peștelui către stat, cele patru gospodării colective au realizat un venit total de peste 1.000.000 lei. Rezultate bune s-au realizat și în acest an. Numai pînă la sfîrșitul lunii august, din vînzarea peștelui s-a realizat un venit de circa 650.000 lei.

Valorificarea stufului din balta Jirlău constituie de asemenea o importantă sursă de venituri pentru cele patru gospodării colective. Limitrofe. Folosind stufui la grajduri, maternități de scroafe, saivane de oi, la diferite amenajări legumicole, ca și la învelitul magaziilor, colectiviștii au realizat numeroase construcții la un preț de cost mai redus decît în cazul întrebuințării altor materiale.

Colectiviștii nu s-au limitat însă numai la exploatarea bălții — vînarea peștelui și recoltarea stufului — ci au căutat să întrețină și să dezvolte fondul piscicol printr-o serie de însemnate lucrări. În primul rînd, trebuie menționată repopularea bălții cu șalău, printr-o mare cantitate de icre embrionate din această specie. Au fost apoi săpate canale pentru alimentarea bălții cu apă din riul Buzău, precum și pentru evacuarea acesteia. În cadrul acestei lucrări s-au construit 5 stăvilare de beton, garduri pescărești etc. Printre lucrările de amenajare întreprinse se numără și aceea de despotmolire a girlelor, cu care prilej s-a înlăturat cca. 3000 m. c. mîl.

Socotind producția de pește obținută la hectar, considerăm că balta Jirlău are încă o producție redusă de pește. Este adevărat că din cauza compoziției terenului pe care este situată, apa bălții conține un procentaj de săruri în care plantele acvatice — principala hrană a peștelui — se dezvoltă doar în mică măsură. Aceasta nu înseamnă însă că Jirlăul nu poate da o producție mai mare de pește. Ținînd seama de sarcinile trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. pentru extinderea fondului piscicol și pentru sporirea producției de pește, credem că trebuie luate o serie de măsuri încă de pe acum. Pentru reducerea procentajului de săruri, este necesar să fie sporit debitul de apă adusă din riul Buzău, prin unele lucrări hidrotehnice. Balta Jirlău ar trebui repopulată cu specii de pește care au o productivitate mare și se pot adapta condițiilor locale. Este necesar de asemenea să se folosească și îngrășăminte suplimentare pentru sporirea producției de pește.

Prin organele sale de specialitate comitetul executiv al sfatului popular regional Galați — în acțiunile ce le întreprinde pentru îmbunătățirea fondului piscicol — trebuie să acorde un sprijin mai eficient colectiviștilor ce exploatează în comun balta Jirlău, care are încă multe rezerve nefolosite și poate aduce o contribuție mai substanțială la sporirea producției de pește.

L. BASSERO
corespondentul „Romîniei libere" în Regiunea Galați

TELEGRAMĂ

Tovarășului
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn

Tovarășului
CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne

Tovarășului
ION GHEORGHE MAURER
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne

BUCUREȘTI

În numele Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, al Adunării Naționale, al Guvernului R. D. Vietnam, al întregului popor vietnamez și în numele nostru personal vă adresăm dumneavoastră tovarăși, și prin intermediul dumneavoastră Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Guvernului, Prezidiului Marii Adunări Naționale și poporului Republicii Populare Romîne mulțumirile noastre sincere pentru urările călduroase care ne-au fost adresate cu ocazia celei de-a 15-a aniversări a întemeierii R. D. Vietnam.

Poporul vietnamez va depune toate eforturile pentru a strînge și mai mult relațiile în toate domeniile cu poporul Republicii Populare Romîne, pentru a întări prietenia frățească și de nezdruncinat care unește popoarele noastre.

Urăm cu această ocazie poporului Republicii Populare Romîne, sub conducerea clarvăzătoare a Partidului Muncitoresc Romîn și a guvernului Republicii Populare Romîne, noi succese în construcția socialistă și apărarea păcii în Europa și în lume.

HO ȘI MIN
Președintele Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Vietnam
Președinte al R. D. Vietnam

TRUONG CHINH
Președintele Comitetului Permanent al Adunării Naționale a R. D. Vietnam

FAM VAN DONG
Primul ministru al Republicii Democrate Vietnam

Hanoi 16.IX.1960.

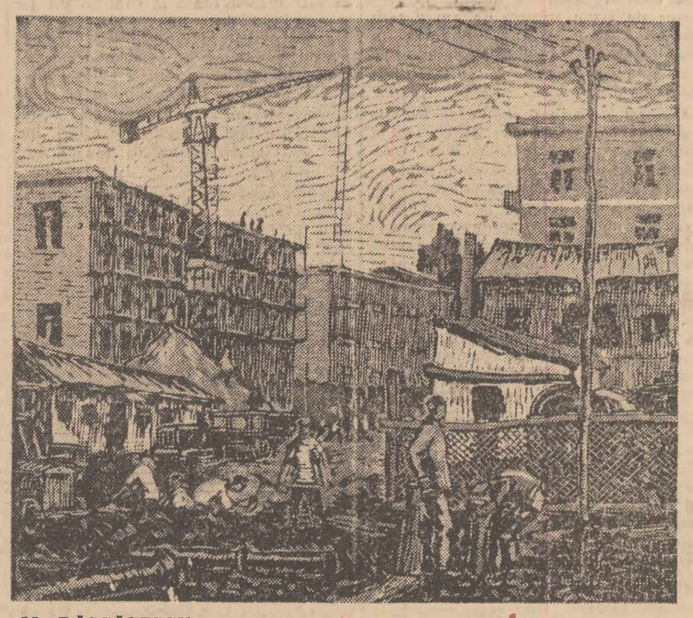

M. DĂSCĂLESCU — Șantier gălățean (gravură)

A FI GĂLĂȚEAN

Neașteptată și plăcută derută. Tramvaiul împodobit cu puzderie de plăcuțe smălțuite, confecționate cine știe cînd, amintind feluritele interdicții ale călătorului, mă ia din fața gării și, ocolind cu răbdare, mă depune lîngă o zidire masivă, cărămizie, la marginea unei piețe pardosite cu dale de granit. Clădirea e parte dintr-un vast și modern ansamblu arhitectural împlinit din blocuri cu patru și cinci etaje rînduite de-a lungul unui bulevard care se prelungește vestindu-și amploarea prin edificii îmbrăcate încă în schelării. Voind să evite monotonia asfaltului și-a pietrei, largi partere de flori și gazon tinctureză perspectiva acestui surprinzător peisaj urban.

Din clădirea lîngă care am încremenit cu valiza în mînă, se resfiră, către piață, două largi terase; slujesc restaurantului; au scaune cu fund și spetează făcute din șiret de material plastic, colorat albastru, galben, verde: mesele așternute alb, ca helgea, sînt străjuite de lampadare într-un picior lăsînd, probabil seara, lumină discretă. În spate, peste linia tramvaiului și către dreapta schele, macarale, benzi transportoare întărcuite toate cu gard din pături de stuf marchează alte șantiere dilatînd planurile și sugerînd vastitatea operei constructive care din ansamblul finisat se prelungește iradiind un suflu nou către urbea veche ce pare fugărită tot mai departe cu casele ei văroase împresurate de verdeață și turle de biserici.

Unde m-a lăsat tramvaiul? Din cele cunoscute, cînd alte treceri (de la ultima sînt cinci, poate chiar șase ani) m-au adus pe-aici, zadarnic caut un punct de sprijin. Deruta e însă voluptuoasă: creează un simțămînt de bucurie și sfială, îndeamnă la cercetare atentă ca un apartament nou în care, abia pășind, sucești fără să știi de ce un robinet din baie, un șaltăr din perete. Mă gîndesc că noaptea, lămpile cu bare albe care fac vogă în toate orașele (afară de Iași) scaldă în lumină și piața și edificiile. Peste drum, un bărbat cu șort de gumă neagră și mănuși, desigur tot de gumă, mînuiește un furtun și stropește straturile de salvii și petunii. Departe un clopot dănează domol svon de aramă; printr-o fereastră se resfiră, desprins de pe un disc ori dintr-un difuzor un cîntec la modă. E duminică, e dimineață; umblă încă lume puțină în lumina blajină și rece de toamnă.

„Și totuși sînt la Galați! Dar unde, în ce loc din oraș?" Gospodinele care-au ieșit cu cite-o treabă pe balcoanele caselor celor noi nu-mi pot răspunde. Să-i întreb pe trecători? Mă hotărăsc să pășesc la întîmplare în plăcută expediție căutînd, ca orice trecător, adăpost. Dar un vesel grup de prieteni și cunoscuți mă întîmpină, zbucnind cu larmă prin ușa clădirii celei mari lîngă care mă oprisem privind, șovăind și minunîndu-mă. Mă așteptau — mi-au mărturisit — și nu și-au putut refuza plăcerea de a iscodi, prin cristalurile porții, uimirea. **„Și noi am pățit la fel. Dacă nu ne așteptau tovarășii nu știam pe unde s-o luăm..."**

— Bine — zic — dar unde sînt?

— La Galați, în centru...

Tac și mă uit în jur.

— Știu — spune un gălățean — statuia lui Costache Negri o cauți, punctul de reper... Statuia nu mai era de mult, de cînd naziștii, incendiind Galații, au prăbușit în ruină tot centrul; dar locul ei, la începutul străzii ce se numea n-am știință de ce, „domnească" era un mijloc de orientare: din dreptul ei, din piața mică, porneau radiar, în afara amintitei străzi, ulițele principale.

— Statuia trebuie să fi fost cam pe-aici — îmi arată gălățeanul un strat de flori la marginea unui trotuar. **De vale, printre blocurile cele noi care se construiesc, ajungi la Dunăre...**

— Dar voi de unde ați ieșit? — ispitesc cu chip să aflu destinația edificiului nou.

— Din hotel. Noutatea Galațiului. Inaugurat cu trei săptămîni în urmă. Cu restaurant, cofetărie și braserie — mimează tonul publicitar cineva din grup. **Cum scrie pe afiș: „serviciu de lux cu prețuri neschimbate". După colț frizerie, salon de coafură...**

Mie nu-mi vine a rîde. Ard de nerăbdare să-l văd; voiesc să lepăd cît mai degrabă bagajul și să pornesc prin oraș.

Mă întîmpină un hol imens îmbrăcat în travertin și pardosit cu marmoră; în mijlocul lui susură un havuz risipind stropi de răcoare într-un bazin îmbrăcat cu mozaic albastru. Fotolii confortabile îmbrăcate în piele de plastic, roșie, neagră, verde; în dosul unei uriașe tejghele surîde un tînăr blond, pe fundalul dulapului cu casete de care atîrnă un impresionant număr de chei cu gurguie albe, nichelate. O scară somptuoasă, cu drum de pluș roșu urcă spre etaj. În dreapta se deschid ușile către restaurantul strălucitor cu mese așternute alb și ospătari în bluze albe, proaspăt scrobite.

Interiorul continuă și dezvoltă impresia de-afară. Rotesc privirea peste pereții lucitori și-mi amintesc, fără să vreau, Galațiul pe care l-am cunoscut îndată după război și mai tîrziu, prin anii cincizeci și doi, cincizeci și patru, cînd după multă alergare și după multe stăruințe găseam un pat, la un hotel sordid, cu odăi friguroase și igrasioase unde iarna primeam și-o „porție" de lemne cu care izbuteam să scot dintr-un amărît de godin mai mult fum decît căldură. Cer cameră la ultimul etaj — („Pentru perspectivă!" — rîde înțelegător portarul) — și urc cu liftul la etajul patru. Odaie simplă, elegantă cu două paturi; mobilă modernă: stejar lustruit, mase plastice; lumină multă prin ușa-fereastră îndreptată spre piață; pe o mesuță telefon...

„Un hotel modern și nimic mai mult. De ce atîta stăruință la detalii care nu-l deosebesc de-un altul asemeni din Orașul Stalin, de la Cluj și dacă vrei din alt mare oraș din lume?" s-ar putea întreba vreun cititor. Spre a-i răspunde și spre a înlătura eventuala culpă ce ne-ar face-o, tin doar să spun că astfel de hotel la Galați n-a fost niciodată. Nici atunci cînd urbea era, vorba poetului, „cumplit oraș de negustori"; nici apoi, în orașul dăulit de război; nici în orașul unde mii de oameni au avut de

VIRGIL DĂNCIULESCU

(Continuare în pag. 3-a)

Succes soliei noastre de pace

Abia întors acasă dintr-o mai lungă călătorie documentară făcută prin părțile Hunedoarei și Galaților și aflat la masa mea de lucru, urmăresc cu toată cuviința luare aminte comunicatele de presă transmise zilnic de pe bordul motonavei „Baltika" pe care o și văd cu ochii închipuirii străbătînd întinsurile albastre ale Atlanticului și înaintînd spre New York-ul celei de a 15-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

Ca întregul nostru popor, știu și mă mîndresc cu faptul că pe acest istoric vas se află, — împreună cu delegația Uniunii Sovietice condusă de N. S. Hrușciov și de delegațiile altor țări socialiste —, și delegația Republicii noastre al cărui conducător este tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Ca tuturor oamenilor muncii inima mi-a fremătat de bucurie la citirea mesajului pe care tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej l-a trimis de pe bordul motonavei.

Mai știu că la apropiata sesiune, cea mai importantă din întreaga istorie a O.N.U., problema cardinală care își impune urgenta soluționare este problema dezarmării generale și totale. După cum s-a văzut și din Raportul prezentat la recenta sesiune a Marii Adunări Naționale, țara noastră acordă o majoră atenție acestei probleme a problemelor și nu va precupeți nici un efort pentru grabnica și radicala ei soluționare.

Întreaga lume dorește din toată inima ca nobilele idei ale înțelegerii între toate statele, ale coexistenței pașnice, între toate statele și popoarele să triumfe.

Ca om de litere, trăitor în Iași, într-un oraș schilodit groaznic în anii ultimului război mondial, și ca unul care am știință că pagubele catastrofale suferite de economia românească de pe urma subjugării țării noastre de către Germania hitleristă s-au ridicat la o sumă colosală echivalentă cu bugetul țării pe mai bine de 12 ani, am deplina convingere că nu există în patria mea nici o singură ființă umană care să nu dorească cu toată puterea năzuințelor sale să se instaureze o pace trainică.

Lecuită de rănile adînci ale războiului fascisto-antonescian și liberă, demnă de înoirile ei socialiste, cu o industrie făurită din temelii și avansată, cu o agricultură aflată în plină dezvoltare socialistă și cu o cultură tot mai prestigioasă, la numai 16 ani de la eliberarea noastră națională, Romînia contemporană și-a cucerit un loc de binemeritată stimă în lume.

Dacă, de pildă, s-ar calcula cam cît anume a cheltuit Romînia în ultimii 16 ani cu editarea și valorificarea operelor clasicilor literaturii noastre și ai celei universale, cu montarea spectacolelor de teatru, de operă și de balet, cu muzica, cu artele plastice, cu sprijinirea literaturii noastre beletristice noi, realist-socialiste, cu cartea științifică-tehnică și politică și în genere cu acțiunile social-culturale, s-ar conchide net că guvernările burghezo-moșierești n-au fost în stare să finanțeze asemenea acțiuni nici în 160 ani. Analfabetismul, bolile și inizeria fiziologică au rămas o amintire istorică rușinoasă care îi privește desigur pe cei vinovați, pe cînd cultura noastră socialistă, clădită pe tradiții progresiste și condusă de partidul clasei muncitoare, Partidul Muncitoresc Romîn, capătă pe zi ce trece proporțiile unui monument fără pieire. Ca scriitor, îmi dau seama că, pentru sporirea necontenită a acestui tezaur, avem nevoie de liniște și pace.

Iată de ce sînt tot timpul cu gîndul, cu mintea și cu inima alături de delegația țării noastre care se află în drum spre O.N.U. și îi doresc din tot sufletul succes deplin în apărarea cauzei nobile a păcii.

ION ISTRATI
Scriitor, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R. Filiala Iași

CULTURA și VIAȚA

Început și perspective în stagiunea 1960-1961

La Bucecea, Teatrul de Stat „Mihail Eminescu" din Botoșani a prezentat în premieră „Secunda 58" de Dorel Dorian. Evenimentul a consemnat deschiderea stagiunii 1960—1961 a celui mai tînăr teatru din țară. De altfel deschiderea stagiunii nu la sediu, ci într-un centru muncitoresc al regiunii respective, a devenit un obicei salutar al multor teatre din țară.

Teatrul Național „I. L. Caragiale" și-a deschis noua stagiune cu două piese prezentate în premieră la sfîrșitul stagiunii trecute.

Teatrul din Bacău a început noul an teatral printr-un turneu în centrele muncitorești din regiune, unde prezintă premiere încă nejucate la sediu.

În sfîrșit, Teatrul Municipal a început prin a-și prezenta cele mai bune spectacole la Budapesta și acum își pregătește deschiderea la București.

Așadar, chiar dacă în București ca și în țară, nu s-au deschis încă porțile tuturor celor 36 de teatre dramatice, stagiunea poate fi totuși socotită deschisă, iar repertoriile, anunțate public sau nu, ca și pregătirile febrile din culise, prevestesc asemenea unui buletin meteorologic, vreme bună pentru activitatea teatrală.

În acest sens, trebuie vorbit în primul rînd de alcătuirea repertoriilor teatrelor, în genere mai judicioasă decît în alți ani, — desigur cu unele excepții, cum ar fi Teatrul Național din Craiova sau Teatrul Național din Cluj, unde se vădește în ultima vreme o scădere a nivelului repertoriului. În această mai judicioasă alcătuire a repertoriului, în care capătă preponderență piesa contemporană, un rol de seamă îl joacă fără îndoială existența unui mai mare număr de piese românești pe teme actuale și la un nivel artistic superior. Astfel, pe lîngă piesele mai vechi — în genere producții ale stagiunii 1959—1960, ca „Surorile Boga" de Horia Lovinescu, „Vlaicu și feciorii lui" de Lucia Demetrius, „Dacă vei fi întrebat" și „Secunda 58" de Dorel Dorian, „Poarta" și „Ferestre deschise" de Paul Everac, „Passacaglia" de Titus Popovici — se vor juca și o serie de piese noi, pe care dramaturgii le-au predat teatrelor în ultima vreme. Astfel se află în pregătire piesele anunțate de direcția Teatrului Național din București: „Siciliana" de Aurel Baranga, „Chestiunea cu izvorul" de Mircea Ștefănescu, „Moartea unui artist" de Horia Lovinescu, „Celebrul 702" de Al. Mirodan, „Înainte de răsăritul soarelui" de Horia Stancu, „Oameni care tac" de Al. Voitin. Se pregătesc, de asemenea, de către diferite teatre din Capitală și din țară „Întoarcerea" de Mihai Beniuc, „Prietena mea Pix" de V. Em. Galan, „Băieții veseli" de H. Nicolaide, „Cărările dragostei" de Tiberiu Vornic. Și se anunță altele, aflate încă în lucru la scriitori mai tineri și mai vîrstnici.

La aceste piese românești pe care le vor prezenta publicului teatrele noastre, se adaugă o serie de piese din fondul de aur al dramaturgiei sovietice, ca piesele lui Maiakovski, „Sfîrșitul Escadrei" de Korneiciuk și recenta, mult îndrăgita, „Poveste din Irkutsk" de Alexei Arbuzov, precum și alte piese de actualitate ale dramaturgiei sovietice contemporane. Se va juca Brecht și din dramaturgia contemporană apuseană „Coloana 5-a" de E. Hemingway, „Comediantul" de John Osborne, „Centrul înaintaș a murit în zori" de A. Cuzzani, „Soldatul Piccico" de A. Nicolai.

Nu vor lipsi desigur nici Shakespeare („Antoniu și Cleopatra", „Richard II" și altele), nici Schiller („Intrigă și iubire"), nici Molière, nici Goldoni. Sînt totuși unele opere clasice, de care teatrele noastre și mai ales teatrele naționale care au menirea și posibilitatea să le aducă în fața publicului ar trebui să se ocupe mai îndeaproape ca dramele lui Goethe sau ale lui Gerhardt Hauptmann, ca satirele lui Aristofan. Sau ca teatrul clasic spaniol, din care e prezent în această stagiune doar „Judecătorul din Zalameea" la Teatrul Național I. L. Caragiale.

În general însă, acest început de stagiune, cum arătam mai sus, se dovedește de bun augur. Fie ca realizarea artistică a spectacolelor să nu se afle sub nivelul repertoriului. Și atunci vom putea vorbi într-adevăr de stagiunea 1960—1961 ca de o stagiune bună, bogată, la nivelul înalтelor cerințe ale publicului spectator.

MARIANA PIRVULESCU

VIORI DE MAEȘTRI

In cadrul Complexului pentru industrializarea lemnului de la Reghin se execută printre alte produse și tot felul de instrumente muzicale cu coarde. În prezent aici se fac intense pregătiri pentru introducerea în fabricație a unor viori de maeștri de o calitate mult îmbunătățită. În clișeu: maistrul principal Roman Boianciuc discută cu tînărul Florea Precup despre noile viori de maeștri.

Foto: A. CONSTANTINESCU

Festivalul internațional al teatrelor de păpuși și marionete

„Sun U-kun a împrumutat de trei ori evantaiul de palmier"

Două ceasuri, cît a ținut spectacolul păpușarilor chinezi, am călătorit pe tărîm de basm. Am fost în împărăția prințesei cele rele și în regatul de sub talazuri al vîrcolacului, la poalele muntelui limbilor de foc și pe malurile lacului aurlu. Am întîlnit făpturi minunate, zîne și viteji, ființe hîde, monștri și vrăjitori, animale cuvîntătoare și pești care se prefac în nimfe.

Pînă aici, va spune cititorul, totul lasă să se înțeleagă că e vorba de o poveste ca toate poveștile. Întocmai, dar această poveste, inspirată de o operă populară, este prin excelență specifică folclorului chinezesc. Se poate spune chiar că este în felul ei o mică antologie folclorică.

Lipsește Făt-Frumos al nostru, dar corespondentul lui chinezesc este Sun U-kun, regele maimuțelor; zmeul zmeilor e vîrcolacul care nu „mănîncă luna" ci trăiește somptuos în palatul lui de la fundul oceanului. Ba există și o „mumă a pădurii", prințesa cea rea, de la care viteazul rege al maimuțelor smulge evantaiul fermecat de palmier, cu ajutorul căruia stinge văpăile muntelui de foc. Această ispravă îi aduce adînca recunoștință a oamenilor.

Basmul se desfășoară într-un decor subtil, ca o broderie de mătase, însoțit de o ilustrație muzicală sugestivă din care urechea spectatorului distinge ritmica tobelor punctînd momentele dramatice, într-o deplină concordanță cu acțiunea.

Păpușile, de mărimea unor copii, poartă costume tradiționale iar mișcarea lor, în unele momente, este pur și simplu uluitoare. Sînt obținute adevărate „scene de masă" ca de pildă episodul în care maimuțele îl răpun pe vîrcolacul prefăcut în taur, „dueluri" și „balete".

Mișcarea impecabilă a micilor artiști a ținut încordată atenția spectatorilor în pofida cîtorva lungimi ale scenariului și a unei aglomerări de păpănii, pe alocuri excesivă.

Un spectacol de ținută, un spectacol care se vizionează cu plăcere.

VALENTIN BALTAG

Urare pentru „Baltika"

George Dan

Zboară navă! Porumbiță fîlfîind în zbor gigantic
Peste mările de ceață și albastru-ocean Atlantic!

Luminoasele-i catarge, vergi subțiri și flamuri roșii —
Le-nsoțesc, vislind din aripi de zăpadă — albatroșii.

Zboară, „Baltika"! Străbate depărtările! O lume
Urmărește al elicii lung sîaj — troian de spume...

Duci la bord Columbii păcii, plinile și trandafirii,
Și mărețul vis al lumii: fericirea omenirii!

Soli veniți de pe tot globul vor aduce-n adunare
Dorul ce-l nutresc-n inimi propriile lor popoare.

Africa robită-n lanțuri bate-n ritmice tam-tamuri,
Fii junglei să-și înalțe ale libertății flamuri!

Cuba — insula de trestii cu miez dulce-n trunchi de aur —
Dă țăranilor pămîntul smuls din gheare de balaur.

Și Japonia, Coreea, și America Latină —
Brațe-ntind spre tine, navă, soi de pace și lumină...

Mame alăptîndu-și pruncii, de pe șase continente,
Astăzi, către tine cată cu priviri încandescente:

Pace vor și libertate! Pace pentru toți și toate!
Ca o inimă — planeta numai pentru pace — bate!

Zboară, navă! Porumbiță fîlfîind în zbor gigantic,
Peste mările de ceață și albastru-ocean Atlantic!

Recitalul violonistului Ruggiero Ricci

Personalitatea artistică a violonistului american Ruggiero Ricci s-a dezvăluit publicului în chip mult mai complex și convingător în recitalul de vineri seară decît la concertul cu orchestra.

Ricci este cunoscut pretutindeni în primul rînd ca un mare virtuoz al arcușului. Se cuvine să subliniem însă că realizările lui depășesc — și în primul rînd în domeniul literaturii violonistice de virtuozitate — stadiul unei îndemînări tehnice. Ceea ce ne captivează în execuțiile sale, este sonoritatea cristalină și pură, care își păstrează plinătatea rotundă și în pasajele de mare velocitate precum și spontaneitatea vie cu care subliniază permanent firul melodic al muzicii. De aceea, în execuția lucrărilor de Paganini („I palpiti", Variațiuni, Capricii) impresionantă nu este numai viteza degetelor, puritatea flajeoletelor, siguranța trecerilor etc., ci redarea flăcării, a dinamismului interior nepotolit ce caracterizează arta celebrului compozitor și virtuoz italian al veacului trecut.

Măiestria tehnică a lui Ricci se îmbină cu o intuiție muzicală de bună calitate, care îl scutește de greșeli de gust. O dovadă a fost execuția unei Nocturne de Chopin (bineînțeles în transcripție pentru vioară), care s-a dovedit, ca linie și atmosferă, admirabilă. Am salutat, în alcătuirea părții a doua a programului, includerea lucrărilor unor maeștri ai muzicii contemporane realiste, ca Prokofiev și Bartok. Sonata în Re major op. 115 pentru vioară solo a marelui compozitor sovietic, deși nu se numără printre cele mai caracteristice creații ale sale, este atrăgătoare prin prospețimea accentelor și scrierea instrumentală strălucitoare, calități pe care interpretarea lui Ricci le-a evidențiat în mare măsură, ca și autenticitatea inspirației folclorice a cunoscutei „Sonatine" de Bartok.

Interpretările lui Ricci se disting în general prin logică și limpezime, fiind străbătute de siguranța izvorîtă din absoluta stăpînire a resurselor instrumentului. Se simte însă că violonistul s-a apropiat mai tîrziu de marile capodopere ale literaturii instrumentale. S-ar putea discuta despre tempo-ul exagerat imprimat primei mișcări din Sonata în Mi bemol, opus 12 nr. 3 de Beethoven, despre insuficienta preocupare pentru construcția muzicală în Ciaccona de Bach, și mai cu seamă despre lipsa de pregnanță ritmică și de tensiune emoțională (exceptînd cadența) din Sonata în sol minor (Trilul diavolului) de Tartini. Nu uităm, totuși, că sonoritatea plină din Bach și multe fraze din Beethoven, ne-au înfățișat aspecte elocvente ale artei unui instrumentist de clasă.

La pian Ferdinand Weiss a fost de-a lungul recitalului, același acompaniator. În Sonata de Beethoven, piesă în care contribuția pianului este hotărîtoare el a avut, în deosebi în partea lentă, momente de mare poezie interpretativă; poate, doar, că din punct de vedere al intensității sonore, nu a dat o replică de deplin adaptată violonistului, care a cîntat într-un stil mai concertant.

ALFRED HOFFMAN

Clubul constructorilor de nave

Ultimele acorduri ale orchestrei s-au stins încet. Pentru o clipă s-a așternut liniștea. Doar pentru o clipă, ca apoi întreaga sală să izbucnească într-un ropot de aplauze. La fel ca toți ceilalți tovarăși de muncă aplaudă și tînărul proiectant Alexandru Stoian de la Șantierele Navale din Oltenița. În privirile tuturor se putea desluși aceeași emoție. Luau parte la primul spectacol dat în noul club al Șantierelor Navale din Oltenița unde lucrează de ani de zile. Fiecare și-a dorit un astfel de club. Și acum sînt fericiți că dorința le este împlinită...

Becurile lustrelor au invadat cu luminile lor sala de spectacole. O sală mare, cu 500 de locuri, cu cabină de proiecție, cu o scenă spațioasă și scaune plușate.

Alexandru Stoian a ieșit în holul mare. Privește în jur. Scări și stîlpi îmbrăcați în marmoră roz, uși întregi din sticlă cu ramele de fier, fotolii comode. Peste tot ordine și curățenie. Într-un grup îl zărește pe muncitorul Aurel Deacu. Îi are alături pe cei doi „flăcăi" ai lui, pe Gheorghe în vîrstă de 13 ani și pe Ion de 11 ani, cititori pasionați ai bibliotecii clubului.

Clubul nou al Șantierelor Navale din Oltenița s-a ridicat în ultimii doi ani. Pe locul lui se aflase înainte o cafenea. Cu ani în urmă în această clădire se instalase clubul. O clădire veche, nepotrivită totuși pentru așa ceva. Apoi, cînd clădirea a fost dărîmată, clubul s-a mutat într-o casă cu ceardac.

Cu doi ani în urmă conducerea Șantierelor Navale a hotărît construirea unui club nou. La ridicarea lui și-au adus contribuția comuniștii și utemiștii, bătrînii și tinerii din Șantierele Navale ale orașului. Astăzi, la doi ani de la punerea primei pietre la temelia noului lăcaș de cultură, se ridică în mijlocul orașului Oltenița o clădire impunătoare cu două etaje. În ea sînt, pe lîngă sala de spectacole, o bibliotecă cu aproape 4.000 de volume (tînăra bibliotecară Elena Stoica se străduiește s-o organizeze cît mai bine), o sală pentru conferințe și vizionări ale emisiunilor de televiziune, o sală pentru cei mici dotată cu epidiascop și diafilme. Fotografilor amatori li s-au pus la dispoziție încăperi speciale, iar artiștilor amatori ori profesioniștilor care vin să dea spectacole aici, cabine pentru machiaj.

Noul lăcaș de cultură a primit la deschidere oaspeți dragi. Și-au dat concursul la spectacolul festiv George Vraca, artist al poporului din R.P. Română, violoncelistul Vladimir Orlov, artist emerit al R.P.R., basul Niculae Secăreanu, prim-solist al Teatrului de Operă și Balet al R.P.R., artist emerit și mulți alții.

Un început demn de un asemenea lăcaș de cultură, pecete a vieții noastre noi.

VICTOR TEODORU

AZI VĂ INFORMĂM DESPRE:

Noi broșuri de popularizare a cunoștințelor științifice

Urmărită cu deosebit interes de masele largi de cititori, colecția de broșuri editată de Societatea pentru răspîndirea științei și culturii popularizează, explicînd pe înțelesul tuturor, probleme de mare importanță din diferite domenii de activitate. Axîndu-se pe actualitate, aceste broșuri ne îmbogățesc bagajul de cunoștințe politice, științifice și culturale contribuind astfel la consolidarea concepției noastre materialist-dialectice despre diferitele fenomene din natură și societate.

Interesîndu-ne la sectorul de editură al S.R.S.C. despre lucrările ce vor apare în lunile ce urmează am aflat următoarele:

În domeniul științelor tehnice se află sub tipar broșurile: *„Folosirea izotopilor radioactivi în știință și tehnică"* — lucrare scrisă de un colectiv de specialiști, printre care se află acad. prof. Raluca Ripan, prof. univ. Fl. Ciorăscu, I. Davidescu, conf. univ. O. Costăchel și M. Oncescu, cuprinzînd date interesante cu privire la folosirea izotopilor radioactivi în fizică, chimie, biologie, medicină, industria petroliferă, agricultură; *„De la alchimie la chimia modernă"* de I. Todericiu — în care se face o trecere în revistă a principalelor descoperiri în domeniul chimiei (din cele mai vechi timpuri, apoi de la „piatra filozofală" și „elixirul vieții" din Evul Mediu pînă la chimia din zilele noastre); *„La ce folosește gazul metan"* de prof. univ. S. Rașeev, — broșură din care vom afla multiplele utilizări ale acestui gaz prețios; cititorii pasionați de problemele fizicii moderne vor putea în curînd răsfoi broșura *„Cîteva cunoștințe despre radioelectronică"*, de prof. univ. Ed. Nicolau.

Pînă la sfîrșitul anului vor mai apărea lucrările: *„Particule stranii din razele cosmice"*, *„Circuitul materiei în natură"*, *„Din resursele vegetale ale R.P.R."*, *„Eclipsa de soare de la 15 februarie 1961"*.

În probleme de educație vor apare lucrările: *„Prietenie, dragoste, căsătorie"* și *„Educația științifică a copiilor în familie"*, iar în domeniul social, S.R.S.C. va edita anul acesta printre altele: *„Legile noastre apără proprietatea socialistă"*, *„Orașul și satul în capitalism și în socialism"*, *„Lupta dintre materialism și idealism în biologie"*, *„Monopolurile, profituri, reacțiune, mizeria maselor"*.

Pentru combaterea misticismului și obscurantismului, pe lîngă broșura apărută de curînd *„De vorbă cu credincioșii"*, va mai apare și lucrarea *„Morală și religie"*, de P. Popescu-Neveanu.

În colecția *„Cunoștințe economice"* — care urmărește explicarea unor noțiuni economice de mare circulație sînt în curs de apariție broșurile: *„Capacitatea de producție și folosirea ei rațională"*, *„Folosirea rațională a fondurilor fixe și a mijloacelor circulante ale întreprinderilor"*, *„Creșterea productivității muncii în G.A.S."*.

Sectorul de editură al S.R.S.C. pregătește de asemenea numeroase broșuri în limbile minorităților naționale (maghiară, germană, sîrbă, ucraineană). Iată cîteva dintre broșurile care vor apare în diferite limbi: *„Stelele — cum se nasc și cum evoluează"*, *„Pagini din lupta maselor muncitoare din Romînia împotriva războiului și pentru apărarea păcii"*, *„Centrale electrice în țara noastră"*, *„Cîteva cunoștințe despre Univers"* etc.

Cît de largă este răspîndirea acestor broșuri se poate vedea din faptul că tirajul lor total, numai pe semestrul I, s-a ridicat pînă la aproape 300.000 exemplare, iar fiecare număr al colecției *„Cunoștințe economice"* are un tiraj de 50.000 exemplare.

SIMION SAVEANU

Cronica literară

MIHAIL ȘOLOHOV: „Pămînt desțelenit" vol. II

A văzut lumina tiparului cartea pe care o așteptam cu toții. A apărut, tradusă în limba noastră, cu o promptitudine exemplară și este gata să ne răspundă la toate întrebările pe care le-am păstrat — fiecare dintre noi — din clipa cînd am auzit că marele Șolohov n-a isprăvit încă istoria întîmplărilor de la Gremiacii Log, că Davîdov și Nagulnov, Maidannikov și moș Sciukar continuă să trăiască în manuscrisele noi ale scriitorului, ca în memoria milioanelor de cititori.

A apărut la capătul unei elaborări titanice de aproape treizeci de ani, răstimp în care către stanița Veșenskaia a circulat într-un flux neîntrerupt torentul interesului unanim: „Cum va fi volumul doi?"; „Ce se va întîmpla cu Davîdov?"; „Cum va sfîrși Polovțev?"; „Dar Iacov Luchici?".

Șolohov răspundea modest și sincer. Nu-i plăceau vorbele mari, promisiunile spectaculoase, publicitatea facilă. Dar fiecare destăinuire, împărtășită cu sobrietate și reținere, mărturisea că în atelierul maestrului clocotește incandescent freamătul muncii, ca în făurăria legendarului Vulcan. Extraordinara sa spontaneitate de povestitor, de care știe să se folosească cu atîta har în împrejurările obișnuite ale vieții, l-ar fi putut ajuta să pună repede pe hîrtie faptele și profilurile omenești pe care, fără îndoială, le avea în minte.

Dar fiecare pagină era supusă unei reveniri minuțioase; capitole întregi solicitate de redacții și publicate ca atare, apăreau peste cîtva timp în variante radical deosebite. Inaltul spirit de răspundere față de cuvîntul tipărit ne aducea aminte de marii săi înaintași, de colosul de la Iasnaia Poliana, care refăcuse de cîteva ori „Ana Karenina", de cîteva ori „Război și Pace"...

„Scriu din nou „Pămînt desțelenit" întrucît nu-mi place ceea ce am scris înainte de război, spunea Șolohov, într-un interviu publicat acum cîțiva ani. *În volumul al II-lea înfățișez lupta crîncenă între două lumi, între lumină și întuneric. Aceasta este în esență ultima încleștare în marea bătălie „care pe care". În această luptă jertfele n-au lipsit din tabăra noastră. Dar pînă la urmă noul a biruit... Cu ce se va termina romanul?... Finalul va fi dramatic, vor exista jertfe. Va fi așa cum cere adevărul vieții; era o vreme aspră, lupta se ducea pe viață și pe moarte"*.

Iar de curînd, într-un alt interviu, publicat de astă-dată după apariția volumului al II-lea din „Pămînt desțelenit", Șolohov spunea: „Mă interesează oamenii antrenați în marile prefaceri sociale și naționale... În aceste împrejurări caracterele lor se cristalizează".

Atrăgîndu-ne atenția asupra acestor două coordonate, a căror existență se condiționează, asupra dramatismului situațiilor și asupra necesității surprinderii caracterelor omenești în împrejurări dramatice, Șolohov ne pune la îndemînă un reper de preț.

Ce altă împrejurare, mai decisivă pentru condiția eroilor săi ar fi putut găsi autorul „Donului liniștit" în realitatea de acum treizeci de ani a țării sale, decît gigantica transformare socialistă a satului, eveniment alăturat pe bună dreptate Marii Revoluții Socialiste din Octombrie?

Cititorul își aduce aminte că în primul volum evenimentele gravitau în jurul constituirii colhozului din Gremiacii Log. Era o vreme cînd țelul apropiat al celor către care se adresa întreaga noastră simpatie, îl forma întemeierea colhozului și răpunerea elementelor vrăjmașe care acționau fățiș contra puterii sovietice. Volumul următor menține acțiunea în timpul primilor ani ai transformării socialiste a satului sovietic. Odată cu înfățișarea luptei în tre lumină și întuneric, scriitorul sondează în profunzime și multilateral lumea lăuntrică a eroilor săi. Este un sondaj menit să descopere cu precădere marile transformări de conștiință care se petrec în sufletul oamenilor, ca urmare a noilor relații sociale statornicite să surprindă pe cel mai complex diapazon trăsăturile de caracter ale omului nou. Dar, în același timp, cartea pătrunde în toate compartimentele sufletului omenesc, eroii lui Șolohov, vorbim de personaje a căror comportare nu este chemată să ne trezească repulsia, încearcă, omenește, vremelnice momente de slăbiciune, se înfioară în fața morții; continuă să-și aibă micile lor ciudățenii, asemeni lui Nagulnov care ascultă cu voluptate concertul nocturn al cocoșilor.

Precumpănitoare rămîn totuși marile transformări de conștiință.

Davîdov, Nagulnov, Razmiotnov, Maidannikov, moș Sciukar, eroii primului volum sînt urmăriți în continuare sub raportul cristalizării caracterelor. Cititorul este atras de evoluția fiecărui personaj în parte. Să ne gîndim numai cu cîtă măiestrie și dragoste este urmărit acest proces în ultimul volum al romanului, în cazul bătrînului Sciukar. Rîvna lui de a se înălța la nivelul unei înțelegeri mature, al unei conștiințe tinere în acord cu spiritul vremurilor pe care le trăiește, nu are natura unei vane strădanii de „autodesăvîrșire" ci apare ca un rezultat firesc al confruntării pe care o face între condiția omenească la care l-a înălțat puterea sovietică și starea lui de odinioară. Și chiar dacă Sciukar însuși nu se socoate încă la înălțimea celorlalți contemporani ai săi, din pricina metehnelor pe care și le recunoaște, bătrînul colhoznic de astăzi, nu mai seamănă cu țăranul de altădată lovit de tonte nevoile.

Schimbările de conștiință, în aceeași măsură în care se reflectă în caracterul unor personaje „din al doilea plan" cum ar fi Șalîi sau vizitiul Arjanov, privesc și mușchii largi ai colhoznicilor. Este urmărit adică, procesul de cristalizare al conștiinței colective. Să ne amintim de pildă episodul în care femeile refuză să însă la lucru sub pretextul unei sărbători oarecare: discuția lui Davîdov cu ele, renunțul lor la hotărîrea inițială, gest care echivalează cu o mare biruință întrucît întîiași dată femeia ignorantă de ieri se pătrunde de simțul răspunderii colective, conștientă că prinosul pe care este chemat să-l aducă într-un moment critic, slujește familiei mari a întregului colhoz. Sau cealaltă scenă în care se înfruntă două mentalități — a lui Davîdov și a președintelui unui colhoz vecin, îmbibat de un puternic spirit individualist de acaparare. Cu îngăduința acestuia de pe urmă, fusese înstrăinată o bună cantitate din fînul colhoznicilor de la Gremiacii Log, în chipul în care odinioară micul proprietar de pămînt intra noaptea cu plugul în ogorul vecinului...

Urmărind procesul de cristalizare a caracterelor scriitorul aduce în cîmpul narațiunii, personaje noi. Printre acestea se numără Ivan Nesterenko, secretarul comitetului raional de partid. Capitolul în care Nesterenko ni se înfățișează întîiași dată, discuția cu Kuprianova pe care știe s-o cucerească prin calitățile sale gospodărești, este pilduitor prin mișcătoarea umanitate cu care Șolohov știe să-și înconjoare eroul. Pe bună dreptate se poate spune că Nesterenko aparține acelor figuri de comuniști, care, așa cum arăta N. S. Hrușciov, în cuvîntarea sa de anul trecut în stanița Veșenskaia, reprezintă una din gloriile prozei lui Mihail Șolohov...

Dar anii cînd aceste trăsături de conștiință mijeau în primele lor embrioane, erau „crînceni", lupta se dădea cum spunea Șolohov „pe viață și pe moarte".

Șolohov n-a încercat să dramatizeze materialul pe care viața însăși i-l oferea de un cutremurător dramatism. Și poate tocmai pentru a sublinia asprimea de neînchipuit a luptei, cei doi eroi, Davîdov și Nagulnov, cad răpuși de dușmani. Sfîrșitul celor doi comuniști are ceva din măreția jertfei lui Roland, ori a pieirii ciobanului din Mioriță, dar sensul luptei lor ni-i face mai apropiați. Prin idealurile care i-au animat ei sînt contemporanii noștri, luptători ca și noi pentru aceleași țeluri și de aceea îi simțim lîngă inima noastră.

„Și iată că privighetorile Donului, atît de dragi inimii mele, nu le mai cîntă lui Davîdov și lui Nagulnov — scrie Șolohov ca în baladă — *lanurile de grîu pîrguit nu le mai șoptesc, pîrîul fără nume care vine de undeva din susul ripelor de la Gremiacii Log — rostogolindu-se peste pietre, nu mai zvonește pentru ei"*.

...Dar pe meleagurile Donului, amintirea celor care, asemeni lui Davîdov și Nagulnov și-au dat viața cauzei comunismului, trăiește în imensitatea holdelor de grîu, în poezia nopților așezări, în conștiințele oamenilor care au citit această carte cu adevărat mare, pe măsura istoriei care a zămislit-o.

BORIS BUZILĂ

TEATRE

Cîdul, 16; **Poveste din Irkutsk**, 20: Național I. L. Caragiale (sala Comedia); **Hangița**, 16; **Năpasta** 20: Național I. L. Caragiale (sala Studio); **Scrisori de dragoste**, 20: Tineretului (Teatrul de vară „I. V. Stalin"); **Capra cu trei iezi**, 10.30: Opera de Stat-Cluj (sala Teatrului de Operă și Balet al R.P.R.); **Tanhäuser**, 20: Opera de Stat-Cluj (Arenele Libertății); **Don Pasquale**, 10.30: **Vițelușul tărcat**, 19.30: Teatrul de Stat de Operetă; **Punguța cu doi bani**, 11; **Micul prinț** (premieră) 19: Țăndărică (sala din Academiei); **Revista oglinzilor**, 20: „C. Tănase" (sala Savoi); **Vitamina M... muzica**, 20: „C. Tănase" (Grădina Boema); **Parada circului**, 16.30 și 20.30: Circul de Stat.

CINEMA

Torero: Patria, București, Libertății: **Eșalonul de aur**: Republica, Lumina, **Înfrățirea între popoare**, Miorița; **Doamna ministru**: Magheru, Elena Pavel: **In ajun**: N. Bălcescu; **Prima lecție**: I. C. Frimu, V. Roaită; **Eugenie Grandet**: Central, Gh. Doja, Volga: **Scrisoarea Elvirei**: Victoria; **Datorie de prieten**, pentru copii; **Cio Cio San**, pentru adulți: 13 Septembrie: **Marinică, Șurubul lui Marinică, Scurtă istorie, Șapte arte, O poveste ca în basme, Homo Sapiens, Știință și tehnică nr. 9/1960** — Timpuri Noi; **Barbara**: Tineretului; **Culisele varieteului**: 8 Martie, Moșilor; **Un meci neobișnuit**; Al. Popov; **Alarmă în munți**: Grivița; **D-ale Carnavalului**: Cultural; **Căpitanul Dabac**: Unirea; **Șapte mirese pentru șapte frați**: V. Alecsandri, Flacăra, 23 August; **Noptile Cabiriei**: Maxim Gorki, Arta, 30 Decembrie; **In întîmpinarea zorilor**: Munca; **Ultima zi, prima zi**: T. Vladimirescu, G. Coșbuc; **Cîntec de leagăn**: 16 Februarie; **Legenda dragostei**: Ilie Pintilie; **Marinarul îndrăgostit**: Popular; **Omul care aduce ploaie**: M. Eminescu; **Un cîntec străbate lumea**; Floreasca; **In umbra legii**: 1 Mai; **Ivanna**: C. David, G. Bacovia, Olga Banele, B. Delavrancea; **Pudriera vorbitoare**: 8 Mai; **Moartea în șa**: Drumul Serii; **Katia-Katiușa** Aurel Vlaicu.

TELEVIZIUNE

9: Emisiune pentru copii: „5 săptămîni în balon", după Jules Verne, în interpretarea teatrului de păpuși din Craiova; 10.10: Emisiunea pentru pionieri și școlari: „Cravata roșie"; 10.30: Emisiunea pentru sate; 19: Informațiile după amiezii; 19.05: Muzică distractivă în execuția orchestrei „Electrecord". Conducerea muzicală Teodor Cosma. Soliști: Aida Moga, Marina Voica, Luigi Ionescu și Gică Petrescu; 19.45: Jurnalul televiziunii; 20.05: Filmul artistic „Revizorul", o producție a studioului „Mosfilm". Film pus la dispoziție de Arhiva Națională de filme; 22.05: Cîntă orchestra de muzică populară a Filarmonicii de Stat din Oradea. Conducerea muzicală: Adalbert Ardeleon și Gheorg Mezei. În încheiere: Ultimele știri și rezultatele sportive.

LUNI 19 SEPTEMBRIE

RADIO

Programul I. 7.15: Melodii populare românești executate la diferite instrumente; 9.05: „Brigadieri în cîntec să pornim"; 9.30: Tinerețea ne e dragă; 11.03: Teatrul la microfon: „Trei prieteni" de Isaiev și Galici; 12.46: Program de valsuri; 14: Concert de prînz; 17.50: Cîntec pentru cei mici; 18.40: Cîntăreți români de operă: Nicolae Herlea, Zenaida Pally și Alexandru Racoltea; 20.30: Sonata fantezie de Liszt, după o lectură din Dante; 21.30: Concert interpretat de mari ansambluri corale românești.

Programul II. 14.30: „Cresc fortele păcii în lume", program de cîntece; 17: Din folclorul popoarelor; 18.05: „Pagini alese din operete", 19.30: Almanah științific.

RĂMĂŞIŢE

Un cetăţean şi-a cumpărat cu vreo doi ani în urmă un apartament pe dealul Filaretului. Şi-a luat în primire locuinţa de la fostul proprietar şi s-a instalat.

Pînă aici toate bune. Dar nu-i convenea un singur lucru. Anume că în apartamentul cumpărat una din camere era închiriată. Ce să facă, cum să scoată de acolo „cuiul lui Pepelea"? E drept, chiriaşul care locuia acolo de peste 10 ani, era un om singur, liniştit, care îşi vedea de munca lui şi venea doar seara acasă. Totuşi, proaspătul proprietar nu se putea obişnui cu gîndul că trebuie să „suporte" un vecin în apartament.

Drept care a luat măsuri... De ce natură, veţi vedea imediat. Dînd dovadă de o ingeniozitate demnă de o cauză mai bună, a început să refuze a primi chiria, sperînd să găsească astfel un motiv pentru a-şi evacua vecinul. Cînd acesta a început să trimită chiria prin poştă, a recurs la alte manevre: a intentat chiriaşului proces pentru... calomnie, pe care, bineînţeles, l-a pierdut. Nu s-a descurajat însă şi a trecut la acţiuni mai... directe: tăierea luminii, blocarea accesului la baie şi bucătărie, bararea intrării prin curte în camera chiriaşului etc., etc. Toate acestea însoţite de alte „drăgălăşenii", de la bruscarea chiriaşului cu tot felul de insulte şi pînă la „organizarea" unui zgomot permanent în timpul orelor de odihnă.

Cînd nici aceste mijloace de intimidare nu şi-au atins scopul, profitînd de... avantajul teritorial şi numeric, proprietarul a trecut la metode „forte": acte de huliganism, loviri, ocuparea forţată a „teritoriului inamic" etc., etc.

Fără îndoială, justiţia îşi va spune cuvîntul, punînd la punct cu severitate pe cel care nu respectă legile statului şi normele de bună convieţuire. Fiindcă în ţara noastră astfel de manifestări care distonează profund cu atitudinea tovărăşească, prietenească, a imensei majorităţi a cetăţenilor, nu au ce căuta.

Există exemple de-a dreptul mişcătoare, ale comportării calde, tovărăşeşti a unor locatari faţă de vecinii lor. Într-un bloc nou dintr-un cartier al Capitalei o familie a ţinut, timp de trei săptămîni, copilaşul unui vecin, plecat în ţară în interes de serviciu şi l-a îngrijit ca pe propriul lor fiu. O locatară a unui imobil dintr-un cartier mărginaş din Bucureşti şi-a petrecut aproape întregul concediu la căpătîiul unei vecine suferinde. Dar nu e nevoie să dăm multe exemple. Fiecare din noi cunoaşte astfel de fapte care dovedesc o înaltă comportare morală, grijă şi dragoste pentru omul, vecinul cu care locuieşti în curte, în casă, în apartament. Ştim cu toţii că punînd fiecare umărul în cadrul organizat al comitetelor de bloc şi de stradă, cetăţenii au colaborat la înfrumuseţarea casei, străzii, oraşului lor.

Cu atît mai mult manifestări egoiste, individualiste, ca cele de care pomeneam la începutul acestor rînduri, rămăşiţe ale unei mentalităţi pe care am dori-o de mult dispărută din mijlocul nostru, trezesc dezaprobare, indignare chiar.

Dar, fiindcă a venit vorba despre opinia cetăţenilor, ca factor de mare valoare educativă în combaterea unor manifestări ca cele de mai sus, trebuie să spunem că mulţi dintre ei ar trebui, în această privinţă, să dea dovadă de mai multă fermitate, de mai mult curaj. Am stat de vorbă, bunăoară, cu cîţiva vecini ai imobilului din str. Ing. Tacu unde avea loc „conflictul" chiriaş-proprietar de care aminteam. Toţi erau avizaţi; fuseseră într-un fel sau altul martori ai provocărilor îndreptate împotriva respectivului chiriaş. Unii dintre ei mi-au spus însă:

— Ce să ne băgăm noi? Nu e treaba noastră!

Iată un lucru nejust. Este treaba noastră, a tuturor, de a veghea ca normele de bună convieţuire să fie respectate. Este treaba fiecăruia dintre noi să ne îngrijim ca oamenii lîngă care trăim să se comporte demn. Numai cînd vom înţelege cu toţii acest lucru şi nu vom lăsa totul pe seama organelor puterii de stat, numărul cazurilor de abuzuri, de şicane, de procese inutile, va scădea şi mai mult.

PAUL MARIAN

Lucrările agricole de toamnă trebuie intensificate

— De la Ministerul Agriculturii —

Pe întreg cuprinsul ţării continuă lucrările agricole de toamnă. Potrivit datelor primite de Ministerul Agriculturii, pînă la 15 septembrie floarea-soarelui a fost recoltată în proporţie de 36 la sută, sfecla de zahăr — 22 la sută, cartofii — 21 la sută, iar porumbul — 5 la sută.

Pe 1.130.000 hectare au fost executate arături pentru însămînţările de toamnă. Această lucrare a fost executată pe suprafeţe mai mari în regiunile Bucureşti şi Constanţa.

În săptămîna trecută, în multe regiuni au început însămînţările de toamnă.

În ce priveşte lucrările agricole de toamnă faţă de stadiul de coacere a culturilor şi de mijloacele existente, recoltarea este rămasă în urmă, mai ales la porumb. În regiunile Constanţa, Galaţi, Ploieşti, Timişoara şi Oradea strînsul recoltei de porumb este abia la început, deşi pe mari suprafeţe culturile au ajuns la maturitate. Recoltarea florii-soarelui este întîrziată în regiunile Galaţi şi Constanţa, iar a cartofilor în regiunile mari cultivatoare — Stalin, Cluj, Baia Mare, Regiunea Autonomă Maghiară.

În săptămîna viitoare începe perioada optimă de însămînţare a grîului. Pentru a se folosi din plin această perioadă este necesar să se ia toate măsurile pentru eliberarea terenurilor care sînt destinate însămînţărilor de toamnă. Pe aceste terenuri trebuie grăbite arăturile şi încorporarea îngrăşămintelor.

Schimbul de seminţe necorespunzătoare cu seminţe mai productive, precum şi condiţionarea lor trebuie să se termine în cel mai scurt timp.

Deoarece paralel cu aceste lucrări se desfăşoară şi însilozările, treieratul trifolienelor, recoltarea legumelor, culesul strugurilor şi al fructelor, arăturile adînci de toamnă, — unităţile agricole trebuie să-şi organizeze în aşa fel munca încît să folosească toate mijloacele, întreaga lor capacitate de lucru, executînd muncile de toamnă la vreme şi în cît mai bune condiţii.

(Agerpres)

Sosirea ambasadorului Greciei la Bucureşti

In seara zilei de 17 septembrie a sosit în Bucureşti dl. Alexandre Cimon Argyropoule, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Greciei la Bucureşti.

La sosire pe aeroportul Băneasa, dl. Alexandre Cimon Argyropoule a fost salutat de Nicu Şerban, director ad-interim al protocolului Ministerului Afacerilor Externe.

Au fost de faţă membrii ambasadei Greciei la Bucureşti în frunte cu Dimitri S. Petrounakos, însărcinat cu afaceri ad-interim. (Agerpres)

Delegaţia R. P. R. la Tîrgul de mostre de la Plovdiv a părăsit Capitala

Simbătă la amiază a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre R. P. Bulgaria, delegaţia guvernamentală a R. P. Romîne, condusă de tovarăşul Nicolae Anghel, secretar general în Ministerul Comerţului, care va participa la deschiderea Tîrgului internaţional de mostre de la Plovdiv.

Membrii delegaţiei au fost conduşi, la plecare, de reprezentanţi ai conducerii Ministerului Comerţului, Ministerului Industriei Bunurilor de Consum şi Camerei de Comerţ a R. P. Romîne.

Au fost de faţă Ivan Kinov, ambasadorul R. P. Bulgaria la Bucureşti, şi membri ai Ambasadei.

(Agerpres)

Lucrările Conferinţei internaţionale de carantină şi protecţia plantelor

Simbătă au continuat lucrările Conferinţei internaţionale de carantină şi protecţia plantelor.

Au mai fost prezentate referate privind starea fitosanitară din diferite ţări şi în legătură cu analiza metodelor folosite şi a acţiunii mijloacelor chimice de combaterea dăunătorilor şi bolilor.

Delegaţia ţării noastre a prezentat referate cu privire la îndeplinirea hotărîrilor celei de a IX-a Conferinţe internaţionale de carantină şi protecţia plantelor şi influenţa bolilor şi dăunătorilor asupra fenomenului de uscare intensivă a stejarului.

Lucrările conferinţei continuă.

(Agerpres)

INFORMAŢII

Simbătă s-a constituit juriul celui de al II-lea Festival internaţional al filmului de păpuşi şi marionete. Din juriu fac parte regizori, critici de artă, personalităţi din domeniul teatrului de păpuşi din U.R.S.S., R. S. Cehoslovacă, R. P. Chineză, Franţa, Anglia, Republica Arabă Unită, Republica Federală Germană şi R. P. Romînă. Preşedintele juriului este artistul poporului Costache Antoniu, rectorul Institutului de artă teatrală şi cinematografică „I. L. Caragiale".

★

Vineri au sosit în Capitală, la invitaţia Comitetului naţional pentru apărarea păcii din R. P. Romînă, d-nii Tonao Miyagawa, membru al Institutului de istorie a artelor plastice din Japonia şi Takeşi Kaiko, scriitor, membru al Penclubului japonez, membri ai Comitetului japonez al păcii. Oaspeţii vor participa la manifestările organizate în ţara noastră cu prilejul aniversării a 200 de ani de la naşterea pictorului japonez Hokusai, în cadrul marilor aniversări culturale recomandate de Consiliul Mondial al Păcii.

★

Simbătă, violonistul Ruggiero Ricci din S.U.A. a părăsit Capitala după un turneu în cadrul căruia a susţinut un recital şi a fost solistul unui concert al orchestrei simfonice a Filarmonicii de Stat „George Enescu".

★

A apărut „FINANŢE ŞI CREDIT" nr. 8/1960.

★

La întreprinderea „Ţesătorilile Reunite" din Capitală a început fabricarea pe scară industrială a articolului crepe satin de o calitate superioară destinat confecţiilor pentru lenjerie de corp.

Alexandr Korneiciuc şi Vanda Vasilievskaia, oaspeţi ai ţării noastre

Simbătă dimineaţa au sosit în Capitală, la invitaţia Comitetului Naţional pentru Apărarea Păcii din R. P. Romînă, pentru a-şi petrece vacanţa în ţara noastră, cunoscutul dramaturg, acad. Alexandr Korneiciuc, membru al Prezidiului Consiliului Mondial al Păcii, vicepreşedinte al Comitetului Sovietic pentru Apărarea Păcii, şi scriitoarea Vanda Vasilievskaia, membră a Consiliului Mondial al Păcii.

La sosire, în Gara de Nord, oaspeţii au fost întîmpinaţi de acad. Mihail Ralea, membru în Biroul Consiliului Mondial al Păcii, vicepreşedinte al Comitetului Naţional pentru Apărarea Păcii din R. P. Romînă, acad. Geo Bogza, membru al Consiliului Mondial al Păcii, vicepreşedinte al Comitetului Naţional pentru Apărarea Păcii din R. P. Romînă, Ghizela Vass, membru al C.C. al P.M.R., acad. Mihai Beniuc, prim-secretar al Uniunii Scriitorilor din R. P. Romînă, Dumitru Corbea, membru în Biroul Consiliului General A.R.L.U.S., Ion Moraru, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S.

Au fost de faţă reprezentanţi ai Ambasadei Uniunii Sovietice la Bucureşti (Agerpres).

Semnarea unui contract de asistenţă tehnică romino-indonezian

DJAKARTA 17 (Agerpres). — Pe baza Acordului de colaborare tehnico-ştiinţifică încheiat la 14 aprilie 1960 la Bucureşti între R.P. Romînă şi Republica Indonezia, la 16 septembrie a avut loc la Djakarta ceremonia semnării primului contract de asistenţă tehnică.

Contractul, încheiat între întreprinderea de stat Industrialexport din R.P. Romînă şi Biroul de petrol şi gaze din Ministerul Industriei de bază şi al Minelor din Indonezia, prevede trimiterea de specialişti petrolişti romîni pentru a acorda asistenţă tehnică guvernului indonezian.

La ceremonia semnării au fost prezenţi Pavel Silard, ambasadorul R.P. Romîne la Djakarta, Chairul Saleh, ministrul Industriei de bază şi al Minelor din Indonezia, ing. Anondo, secretar general, precum şi funcţionari superiori din acelaşi minister, directori ai unor companii de stat din Indonezia.

După semnare ambasadorul R.P. Romîne şi ministrul Chairul Saleh şi-au exprimat convingerea că relaţiile de colaborare prietenească dintre cele două ţări se vor dezvolta neîncetat. Ministrul Chairul Saleh a declarat că Indonezia sprijină rezoluţia propusă de guvernul romîn şi adoptată de O.N.U. cu privire la dezvoltarea industriei naţionale a ţărilor care şi-au cîştigat recent independenţa şi care au resurse petrolifere bogate.

Agravarea situaţiei la frontiera dintre R.A.U. şi Iordania

CAIRO 17 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele din Cairo anunţă că trupe iordaniene se concentrează la frontiera regiunii siriene a R.A.U. Ziarul „AHBAR EI-IAUM" subliniază într-un mare titlu pe prima pagină că situaţia la frontiera dintre R.A.U. şi Iordania se agravează. La Cairo s-a anunţat în mod oficial că avînd în vedere pregătirile militare din Iordania, comandamentul armatei I-a (siriene) a R.A.U. a ordonat, la 16 septembrie, închiderea pe o perioadă nedefinită a tuturor drumurilor care duc din regiunea siriană a R.A.U. în Iordania între orele 19 şi 6. Ziarele anunţă că la 16 septembrie regele Hussein al Iordaniei a vizitat regiunea Mafraka în care sînt concentrate trupe iordaniene.

★

DAMASC 17 (Agerpres). — Ziarele anunţă că între 11 şi 14 septembrie forţele armate ale Iordaniei au săvîrşit cîteva acţiuni agresive împotriva R.A.U. la frontiera dintre Siria şi Iordania. Ziarul „AL VAHDA" scrie că la 11 septembrie iordanienii au bombardat postul arab de frontieră Attiba, distrugîndu-l. La 14 septembrie soldaţii iordanieni s-au apropiat de un post al poliţiei militare siriene şi au deschis focul împotriva lui. In aceeaşi perioadă, iordanienii au provocat explozii în apropierea frontierei dintre Siria şi Iordania.

CERCURILE AGRESIVE DIN S. U. A. NU AU RENUNŢAT LA PLANURILE PRIVITOARE LA LAOS

HANOI 17 (Agerpres). — După cum transmite AGENŢIA VIETNAMEZA DE INFORMAŢII, prinţul Sufanuvong, preşedintele C.C. al Partidului Neo Lao Haksat, a adresat un mesaj copreşedinţilor conferinţei de la Geneva din 1954 pentru Indochina şi guvernelor ţărilor care au luat parte la această conferinţă.

Guvernul legal condus de Suvanna Fumma, se subliniază în mesaj, şi-a proclamat în mod solemn hotărîrea de a duce o politică de pace şi neutralitate, de prietenie în conformitate cu spiritul acordurilor de la Geneva asupra Laosului, precum şi în conformitate cu dorinţele arzătoare ale întregului popor laoţian. **Dar cercurile agresive din S.U.A. nu au renunţat la planurile lor în privinţa Laosului. La 10 septembrie 1960, ele au ordonat clicii lui Fumi Nosavan-Boun Oum să constituie un aşanumit „comitet revoluţionar", în numele căruia ele au anunţat cu nerusinare destituirea guvernului legal în frunte cu prinţul Suvanna Fumma, abrogarea actualei constituţii a regatului şi introducerea stării excepţionale în întreaga ţară.**

Actualmente un pericol şi mai mare decurge din faptul că **cercurile agresive din S.U.A. şi liderii reacţionari din Tailanda fac toate eforturile pentru a aproviziona clica lui Fumi Nosavan cu dolari, arme, avioane şi alte materiale de război de fabricaţie americană. Ei au trimis misiuni secrete pe lîngă aceşti trădători pentru coordonarea acţiunilor lor. Ei au desemnat de asemenea numeroşi ofiţeri ca consilieri pe lîngă Fumi Nosavan pentru a accelera transportul trupelor rebele pe uscat şi pe apă peste teritoriul Tailandei.**

O dovadă grăitoare a imixtiunii lor făţişe o constituie faptul că la 16 septembrie **trupele lui Fumi Nosavan care cuprind subunităţi tailandeze au folosit bazele tailandeze situate în dreptul oraşului Vientiane pentru a debarca primele trupe şi a deschide focul cu aruncătoare de mine asupra capitalei Laosului.**

Atrăgînd atenţia copreşedinţilor şi a guvernelor care au participat la conferinţa de la Geneva asupra situaţiei serioase din Laos, prinţul Sufanuvong cere luarea unor măsuri urgente.

★

VIENTIANE 17 (Agerpres). — Postul de radio Vientiane anunţă că *guvernul Suvanna Fumma a înlăturat din componenţa sa pe generalul Fumi Nosavan care deţinea funcţia de vicepreşedinte al guvernului şi ministru de Interne şi pe Leuan, ministrul Economiei.*

Potrivit postului de radio Vientiane această hotărîre a fost luată în unanimitate de membrii guvernului în cadrul unei şedinţe de cabinet prezidată de primul ministru Suvanna Fumma.

Vizita oamenilor de ştiinţă romîni la Washington

WASHINGTON 17 (Agerpres). — In cursul vizitei pe care o fac în S.U.A. la invitaţia guvernului american academicienii Ilie Murgulescu, Atanase Joja şi Grigore Moisil au sosit la Washington.

La 15 septembrie ei au vizitat Consiliul american al educaţiei, Fundaţia naţională de ştiinţe, Biblioteca Congresului, Academia naţională de ştiinţe a oferit în cinstea oamenilor de ştiinţă romîni un prînz la care au luat parte oameni de ştiinţă americani, precum şi George Macovescu, ministrul R.P.R. la Washington. Delegaţia română a avut de asemenea o întrevedere la Departamentul Sănătăţii, Învăţămîntului şi Asigurărilor Sociale cu dr. Lawrence Derthick, şeful secţiei învăţămînt. Cu acest prilej a avut loc un schimb de păreri în problemele învăţămîntului.

La 16 septembrie acad. Ilie Murgulescu a vizitat Consiliul învăţămîntului din Washington şi unele şcoli, acad. A. Joja a vizitat Universitatea din Annapoli (capitala statului Maryland), iar acad. Gr. Moisil a făcut o vizită la Centrul de cercetări asupra traducerilor automate al Universităţii Georgetown din Washington. In aceeaşi zi, academicienii romîni au fost primiţi la Departamentul de Stat de Foy D. Kohler, adjunct al Secretarului de Stat pentru problemele europene, şi de Robert H. Thayer, adjunct special al Secretarului de Stat pentru coordonarea relaţiilor internaţionale în domeniul învăţămîntului.

In seara zilei de 16 septembrie George Macovescu, ministrul R. P. Romîne la Washington, a oferit o recepţie în cinstea delegaţiei. Au participat Foy D. Kohler, Robert H. Thayer, ambasadorul William Lacy, adjunct special al Secretarului de Stat pentru schimburile est-vest, funcţionari superiori din Departamentul de Stat, dr. Adams, preşedintele Consiliului American pentru Educaţie, membri ai Academiei Naţionale de Ştiinţe, şefi ai unor misiuni diplomatice la Washington, oameni de ştiinţă şi cultură, ziarişti.

Teatrul de Operă şi Balet al R.P. Romîne îşi începe turneul la Moscova

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 20 septembrie Teatrul de Operă şi Balet al R. P. Romîne îşi începe turneul la Moscova cu opera „Răscoala" de Gh. Dumitrescu. Corul, orchestra şi soliştii Teatrului de Operă şi Balet, în total 250 de persoane, au şi sosit la Moscova.

Cunoscutul regizor sovietic Boris Pokrovski scrie la 17 septembrie în ziarul „SOVETSKAIA KULTURA" că turneul artiştilor romîni la Moscova va fi fără îndoială încununat de succes. Repertoriul teatrului cuprinde opere din diferite epoci şi ale diferitelor popoare. Artiştii romîni se străduiesc să prezinte într-un stil propriu operele clasicilor ruşi şi vest-europeni. Pokrovski subliniază că opera romînă se distinge prin corul ei armonios, prin plasticitatea personajelor şi prin caracterul unitar al ansamblului. Autorul îşi exprimă convingerea că pe amatorii de operă îi aşteaptă multe surprize plăcute. Mulţi dintre interpreţii romîni vor deveni fără îndoială favoriţi ai publicului din Moscova.

Un comunicat al guvernului R. D. Germane

BERLIN 17 (Agerpres). — La Berlin a fost dat publicităţii comunicatul în care se anunţă că preşedintele Consiliului de Miniştri al R. D. Germane, Otto Grotewohl a satisfăcut cererea preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Democrate Germane, Walter Ulbricht şi l-a eliberat din funcţia de prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri. Preşedintele Consiliului de Miniştri al R.D.G. a adresat lui W. Ulbricht o scrisoare în care în numele său personal şi în numele Consiliului de Miniştri i-a mulţumit pentru activitatea pe care a desfăşurat-o cu succes în Consiliul de Miniştri.

Conferinţă internaţională la Institutul de la Dubna

MOSCOVA 17 (Agerpres).— TASS transmite: Intre 14 şi 17 septembrie la Institutul unificat de cercetări nucleare de la Dubna a avut loc o conferinţă internaţională a fizicienilor şi inginerilor pentru elaborarea programului de cercetări la noul accelerator de ioni grei. La conferinţă au participat specialişti de la centrele de cercetări din Bulgaria, Cehoslovacia, China, R. D. Germană, Polonia, Romînia, Ungaria, U.R.S.S. şi colaboratorii din ţările de democraţie populară care lucrează permanent la Institutul unificat de cercetări nucleare de la Dubna.

O nouă provocare a autorităţilor americane împotriva Cubei

NEW YORK 17 (Agerpres). S.U.A. au săvîrşit o nouă provocare împotriva Cubei. După cum anunţă ziarul „NEW YORK HERALD TRIBUNE", din ordinul unui judecător din New York, **autorităţile americane au confiscat toate bunurile pe care le deţine în S.U.A. societatea cubană de transporturi aeriene. In după-amiaza zilei de 15 septembrie, a fost de asemenea confiscat avionul cuban cvadrimotor „Bristol Britania" în valoare de 4 milioane dolari care tocmai aterizase pe aeroportul Idlewild din New York.**

În Cuba au fost naţionalizate toate băncile americane

HAVANA. — ASSOCIATED PRESS: Guvernul Fidel Castro a naţionalizat toate băncile americane din Cuba. Printre ele figurează şi sucursale ale marilor bănci americane „First National Bank of Boston", „Chase Manhattan" şi „National City Bank". Agenţia citată subliniază că aceste bănci lucrau în ultimele luni în deficit, fapt care pricinuia greutăţi economiei cubane. Deficitul se datora unor acţiuni deliberate ale patronilor băncilor, urmărind sabotarea dezvoltării economice a Cubei.

SPORT

Turul ciclist al R. P. R.

• I. Hohne a cîştigat etapa a 6-a • Constantin Moiceanu poartă în continuare tricoul galben

ORADEA (de la trimisul nostru special). — Şi după etapa de ieri, a 6-a de la darea plecării în cea de-a 9-a ediţie a turului ciclist în ţara noastră, tricoul galben se află în posesia tînărului alergător Constantin Moiceanu de la clubul Victoria, care şi-a apărat cu strănicie preţiosul trofeu răspunzînd prompt tuturor atacurilor iniţiate de principalii săi adversari. Meritul lui Constantin Moiceanu este cu atît mai mare cu cît etapa de ieri alergată de la Timişoara la Oradea (170 km.) a fost deosebit de dificilă. Un vînt puternic care a suflat din faţă în prima parte a cursei, 14 km. de drum prost acoperit cu mult pietriş şi nisip au supus pe alergători la eforturi mari, resfirîndu-i pe parcurs. La ieşirea din comuna Şiag, cu 10 km. înainte de Arad, o barieră de cale ferată produce o oarecare regrupare a concurenţilor. Pe străzile Aradului, în aclamaţiile a zeci de mii de localnici, se dă o luptă îndîrjită pentru cîştigarea sprintului fixat în centrul acestui oraş. Primul trece alergătorul german L. Hohne urmat de Ştefan Porcenunu şi Silviu Duţă. După cîţiva kilometri de la ieşirea din Arad, în comuna Avram Iancu, la kilometrul 111, după punctul de alimentare din Zerind începe drumul prost, neasfaltat. Pietrişul tăios face mari ravagii în pluton. Aproximativ 30 de concurenţi sparg pe rînd, unii dintre ei de două-trei ori. Aproape toată echipa noastră de tineret a spart, fapt care a făcut să piardă contactul cu primul pluton. Supremaţia în clasament era serios ameninţată. Tinerii noştri alergători, printr-un efort comun, reuşesc cu 15 km. înainte de Oradea să facă joncţiunea cu plutonul din faţă. Oradea este din ce în ce mai aproape. Se rulează foarte puternic. Concurenţii fac numeroase încercări de a evada. Pe un mic deal, Dumitru Munteanu şi Van Schil (Belgia) reuşesc să ia un mic avans. După numai 5 km. însă, ei sînt prinşi pe străzile oraşului. Gabriel Moiceanu şi alergătorul german Bruning se detaşează de pluton, Gabriel Moiceanu sparge baionul iar Bruning este prins. Cu 15 metri înainte de intrarea pe stadionul „Libertăţii" — unde localnicii au făcut o primire sărbătorească concurenţilor, alergătorul Hohne se desprinde de pluton, îşi creează un uşor avans pe care şi-l păstrează pînă la trecerea liniei de sosire. El cîştigă astfel cea de-a doua etapă în actuala ediţie a Turului R.P.R. Pe locul doi a sosit Ludovic Zanoni care şi de astă-dată a ratat prilejul de a cîştiga în oraşul său natal.

Clasamentul general: locul 1: Constantin Moiceanu (Victoria) 19h30'50"; locul 2: Grunzig (R.D.G.) la 1'05"; locul 3: Ziegler (R.P.R. Tineret) la 2'05"; locul 4: Dumitru Constantin (C.P.B.) la 2'41"; locul 5: Heuwelmans (Belgia) la 3'21".

In clasamentul general pe echipe conduce R.P.R. Tineret urmat de R.P.R. I şi R.D.G. Astăzi se aleargă etapa a VII-a, Oradea-Cluj.

I. BOCIOACA

Ştiri

• În bazinul de la strandul Tineretului din Capitală au continuat simbătă campionatele republicane de nataţie. Un remarcabil succes au obţinut înotătorii dinamovişti care au cucerit cele mai multe titluri. Iată rezultatele înregistrate în finale: 100 m. delfin bărbaţi Al. Popescu 1'04"2/10 (nou record al ţării); 400 m. liber femei Vasilica Iurcfuc 5'39"5/10; 200 m. bras bărbaţi M. Mitrofan 2'43"5/10. A. Oanţă 2'49"1/10; 200 m bras femei Sanda Iordan 3'02"1/10, (nou record); ştafeta 4x200 m. liber bărbaţi Dinamo 9'14"1/10.

• Cu prilejul unui concurs de atletism desfăşurat la Odesa atletul sovietic Valeri Brumel a stabilit un nou record european în proba de săritură în înălţime cu o performanţă de 2,18 m. Vechiul record era de 2,17 m. şi aparţinea acelaşi atlet care-l stabilise la 14 august 1960.

• Cu prilejul concursului internaţional de atletism de la Colonia, atletul francez Abdoul Seye a egalat recordul european în proba de 200 m plat, realizînd 20"4/10. Pe locurile următoare s-au clasat Garney (S.U.A.) 20"8/10 şi Germar (R. F. Germană) 20"9/10. Iată alte rezultate înregistrate: 110 m garduri: Lauer (R. F. Germană) 13"8/10; lungime: Robertson (S.U.A.) 7,86 m; suliţă: Sidlo (R. P. Polonă) 78,24 m; prăjină: Don Bragg (S.U.A.) 4,50 m. Proba de 100 m plat a fost cîştigată de Harry (R. F. Germană) în 10"3/10.

• Stadionul „Progresul" va găzdui marţi de la ora 19 o interesantă reuniune de box în cadrul căreia vor evolua cei mai buni pugilişti ai cluburilor Progresul şi Constructorul.

A FI GĂLĂŢEAN

(Urmare din pag. 1-a)

cărat în camioane cartiere întregi zdrobite de bombe. Dacă un asemenea hotel există ASTĂZI, parte dintr-un elegant ansamblu ce defineşte profilul nouului oraş, el depăşeşte prin semnificaţia pe care firesc i-o atribui, limitele confortului şi ale eleganţei cuvenite şi lesne de întîlnit aiurea. Noul hotel mărturiseşte un stil de viaţă, o părere despre om, despre plăcerea de a fi gazdă şi de a primi oaspeţii pe măsura stării celei noi, de bunăstare şi mai ales de progres.

Părerea mi-au întărit-o gălăţenii. De la dînşii am aflat că în preziua deschiderii hotelului, cînd comisia de recepţie încă mai lucra, oameni mulţi buluceau, în holuri, pe scări şi în camere, recepţionînd ei înşişi, cu ochii lor, noua clădire. Şi constructorii aveau de furcă, cetăţenii semnalînd ici, colo, cîte un defect care degrabă trebuia reparat. Interesul atunci arătat n-a fost izolat. Identic s-a vădit şi la rînduirea grădinilor şi la mutarea statuii lui Eminescu din „parcul pătrat" de lîngă „Olimpic" mai la vedere, într-un scuar. Lucrarea a fost vegheată şi controlată de cetăţeni şi apoi, cînd marmora şi-a aflat locul pe soclu, cu grijă mare a fost tot de cetăţeni curăţată şi lustruită.

„Tovarăşi gălăţeni!" începe a cuvînta un banal afiş care anunţă preţurile la o braserie. Acest „gălăţeni" rostit spontan, nu-i întîmplător. Cred că cel ce le-a scris a caligrafiat o mărturisire. Mărturia unei mîndrii şi a unei dragoste.

Vorbind cu un gălăţean, Florea Movilă, deputat harnic şi destoinic lucrător în port, am surprins şi la el, nu o dată, pe cînd îmi înşira realizările din circumscripţia sa electorală, vorba **„noi, gălăţenii"** sau **„la noi, în oraş, gălăţenii"....** Mîndria de a fi gălăţean e contagioasă. Mihai Dăscălescu, pictorul ieşan, statornicit la Galaţi, vorbeşte de oraş cu pasiune în vreme ce gravuri deale sale, înfăţişînd opera de construcţie a cărei prime splendide roade le-am admirat, au cuvintat, fără vorbe dar elocvent, la expoziţii de peste hotare. La restaurant, observînd că sifonul ori vinul nu-i destul de rece, un localnic de la o masă străină l-a mustrat pe ospătar: **„Se poate tovarăşe? D-lor sînt străini, cu impresia asta vrei să plece de la noi?..."**

Toate cîte le scriu sînt observaţii dintr-o duminică cînd, firească, nu se lucrează; cînd oamenii stau la o bere pe îndelete apoi ţin musai să te plimbi cu ei să-ţi arate totul, totul. Tot ce-i nou, tot ce s-a făcut şi toate cu cîte se mîndresc (Dacă ar fi să le înşir pe toate, lungă ar fi lista; dar despre ele, la vremea lor, s-a scris în ziare; şi despre pieţe şi despre magazine şi despre cartiere şi edificii de interes public). Am fost totuşi la şantierul dinspre Dunăre unde, pe un grafic, un avion arăta ritmul în care evoluează clădirea la care lucrează inginerul Marin Mitu şi meşterul Ion Benedek; ne-am oprit şi dinaintea panoului care înfăţişează macheta centrului unde se vede bine ce s-a construit şi ce urmează să se construiască; am fost şi-n port şi-aspre Barboşi unde, deocamdată cîteva sonde, marchează pe vast bărăgan locul hărăzit giganticului de la malul Dunării, care exercită asupra gălăţenilor o adevărată fascinaţie. Căci trebuie să spun: trei sferturi din vremea petrecută în convorbiri cu oameni de tot felul a fost hărăzită marelui combinat care entuziasmează, pasionează, incită la calcule fantastice (toate iscate din date foarte reale) şi la viziuni grandioase dar neîndoielnic întemeiate. A fi gălăţean înseamnă deci — şi asta în primul rînd — a fi locuitor în oraşul unde se va construi cel mai mare obiectiv industrial hotărît de cel de-al III-lea Congres al partidului să se înalţe întru întărirea industriei socialiste a ţării. A fi gălăţean înseamnă a trăi şi munci în viitorul oraş unde se dezvoltă mugurii urbanisticii unei noi epoci istorice, cîndva visate de omenire iar azi adusă în pragul împlinirii. A fi gălăţean înseamnă a fi părtaş la această operă imensă, care va depăşi însutit şi înmiit tot ceea ce deocamdată uimeşte şi entuziasmează ca realizare.

Stăpînit de imaginile viitorului, de entuziasmul pe care gălăţenii au izbutit în foarte scurt timp să mi-l transmită, m-am despărţit de oraş în holul de marmoră al noului hotel. **„Mai poftiţi pe la noi!"** îmi spunea portarul. Şi-n mintea mea am făgăduit să urmez invitaţia, alăturîndu-mă de grabă mîndriei legitime de-a fi gălăţean, măcar ca mosafir.

VIRGIL DĂNCIULESCU

ANUNŢ

Şcoala Tehnică Sanitară Buzău primeşte înscrieri la examenul de admitere pentru secţiile:

Asistente Medicale; Asistente Ocrotire; Asistente Pediatrie; Asistente Obstetrică-ginecologie; Asistente Laboranţi-clinici; Asistente Farmacie; Asistenţi Medicină generală (băieţi); Inscrierile se fac pînă la 24 sept. a.c.

Examenul începe la data de 25 sept. a.c. şi constă din:

Anatomie — scris şi oral; Chimie — scris şi oral; Fizică — oral.

Pentru secţia Farmacie examenul constă din: Botanică — scris şi oral; Chimie — scris şi oral; Fizica — oral.

Pentru a fi admişi se cer următoarele acte:

1. — Diploma de maturitate — în original; 2. — Certificat de naştere — copie legalizată; 3. — Certificat de sănătate; 4. — Certificat de stare materială.

Durata şcolii este de 3 ani pentru toate secţiile; în timpul şcolarităţii toţi elevii sînt salarizaţi: anul I 300 lei, anul II 400 lei şi anul III 500 lei lunar.

Vîrsta de admitere este de 26 ani şi cu dispensă de la Ministerul Sănătăţii şi Prevederilor Sociale pînă la 30 ani.

Băieţii trebuie să prezinte situaţia militară.

Inscrierile se fac la secretariatul şcolii din Str. Cuza Vodă Nr. 63 Buzău, Telefon 1839 şi 1173.

A 150-a aniversare a proclamării independenţei Mexicului

MEXICO CITY 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 septembrie în oraşul Dolores Hidalgo, statul Guanajuato, a avut loc o ceremonie festivă consacrată celei de-a 150-a aniversări a independenţei Mexicului. Acum exact 150 de ani, în acest oraş, clopotele au vestit sfîrşitul celor 300 de ani de stăpînire spaniolă în ţară. „Chemarea la independenţă" lansată de eroul luptei de eliberare naţională a poporului mexican, Hidalgo, a fost urmată în întreaga ţară.

Piaţa din faţa catedralei oraşului, de la al cărei pridvor Hidalgo a proclamat independenţa Mexicului, era plină de oameni. In tribuna destinată oaspeţilor de onoare se aflau delegaţiile guvernamentale şi parlamentare din 53 de ţări. La ora 23 la tribuna guvernamentală s-a urcat preşedintele republicii, Lopez Mateos. El a cinstit memoria lui Hidalgo şi a altor participanţi la insurecţia pentru independenţa Mexicului. Apoi preşedintele a aprins „făclia independenţei" pe care o ştafetă de tineri o va purta pe o distanţă de 2.000 de km pînă în statul Chihuahua.

După ceremonie, delegaţiile tuturor ţărilor au felicitat pe preşedintele republicii cu prilejul sărbătorii independenţei.

In ajunul unei sesiuni istorice a Adunării Generale a O.N.U.

K. Menon: Un fapt ce nu poate fi ignorat

DELHI 17 (Agerpres). — TASS transmite: Luind cuvîntul la Bombay, în cadrul unui mare miting, înainte de a pleca spre New York pentru a participa la sesiunea Adunării Generale a O.N.U., Krishna Menon, ministrul Apărării al Indiei a subliniat că *participarea lui N.S. Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., precum şi a şefilor de guverne din alte state la lucrările sesiunii va insufla dinamism lucrărilor Adunării Generale a O.N.U.. Hruşciov*, a subliniat K. Menon, *pleacă la sesiunea O.N.U. cu scopul de a exprima preocuparea generală şi de a concentra atenţia întregii lumi asupra acestei probleme importante care este dezarmarea.* Arătînd că *N.S Hruşciov va participa la lucrările sesiunii Adunării Generale a O.N.U. în calitate de şef al guvernului uneia dintre cele mai puternice ţări din lume*, Menon a declarat că *acest fapt nu poate fi ignorat.*

Studenţii americani vor să se întîlnească cu N. S. Hruşciov

NEW YORK 17 (Agerpres). — După cum anunţă corespondentul din New-Brunswick (statul New Jersey), al ziarului „NEW YORK HERALD TRIBUNE", reprezentanţi ai organizaţiei studenţeşti de la universitatea „Rutgers" au adresat la 17 septembrie secretarului de stat Herter o telegramă, în care cer anularea restricţiilor stabilite de Departamentul de Stat în ce priveşte deplasarea lui N. S. Hruşciov, în timpul cît va participa la sesiunea Adunării Generale a O.N.U., şi totodată să se acorde studenţilor de la această universitate posibilitatea de a-l primi pe şeful guvernului sovietic la New-Brunswick.

Adevărata Americă salută sosirea lui N. S. Hruşciov şi a celorlalţi conducători

NEW YORK 17 (Agerpres). — Sub titlul **„Bine aţi venit oameni de stat din toată lumea"** ziarul american „THE WORKER" a publicat pe prima pagină un articol în care salută venirea lui N. S. Hruşciov şi a celorlalţi conducători de ţări la New York la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale pentru **„a apăra cauza sfîntă a păcii".**

Adresîndu-se lor, ziarul declară: **„Dv. care vorbiţi în numele majorităţii populaţiei globului pămîntesc ştiţi că adevărata Americă vă aprobă şi în dv. îşi pune speranţele. Aceasta este America care nu realizează profituri din producţia de arme aducătoare de moarte, care nu atentează la libertatea nimănui, nu răvneşte la teritoriile sau resursele altor popoare sau ţări. Aceasta este America oamenilor simpli a cărei misiune istorică imediată constă în a reînvia onoarea noastră naţională, în a sfărîma cătuşele în care stegarii războiului rece au strîns politica noastră externă şi în a conduce ţara în marşul omenirii pentru pacea în întreaga lume, pentru prietenia între popoarele întregii lumi". „A 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.,** se spune în articol, **trebuie să rămînă în amintirea generaţiilor viitoare ca moment de cotitură în istoria omenirii".**

„NEW YORK POST": Au greşit cei ce încearcă să minimalizeze această însemnată sesiune

NEW YORK 17 (Agerpres). — Ziarul „NEW YORK POST" publică un articol al comentatorului său Max Lerner care condamnă guvernul S.U.A. pentru restricţiile impuse deplasării lui N. S. Hruşciov, şeful delegaţiei sovietice la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. Lerner scrie că Eisenhower a hotărît să „permită Departamentului de Stat" să stabilească restricţii asupra deplasării lui N. S. Hruşciov **„pentru că s-a simţit personal jignit". „...Preşedintele Roosevelt sau Wilson,** scrie Lerner, **ar fi acţionat altfel decît Eisenhower. El ar fi pornit de la premisa că problemele care frămîntă în prezent lumea sînt prea serioase, că este vorba de viaţa sau moartea întregii omeniri şi nici un conducător de stat nu-şi poate permite să se călăuzească după considerentul că se simte jignit personal. Eisenhower ar fi trebuit să salute actuala sesiune a O.N.U., întrucît ea simbolizează naşterea unor noi ţări pe continentul african... Dar vai, Eisenhower, Nixon, Herter şi toţi cei cu care se consultă ei în problemele politice, sînt făcuţi din alt aluat. Ei au greşit încercînd să minimalizeze această însemnată conferinţă internaţională. Ei s-au comportat în mod meschin. Acest lucru poate aduce prejudicii nu numai şanselor politice ale S. U. A. în lumea întreagă, ci şi activităţii O.N.U.".**

Războiul este o crimă împotriva vieţii

BERLIN 17 (Agerpres). — Federaţia Democrată Internaţională a Femeilor a adresat un mesaj secretarului general al O.N.U. Dag Hammarskjoeld, şi şefilor delegaţiilor la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. În mesaj se spune că dorinţa fierbinte a omenirii de a trăi în pace, eliberată pentru totdeauna de primejdia războiului, îşi găseşte un ecou puternic în rîndul femeilor de pe toate continentele, indiferent de sistemele politice diferite ale ţărilor în care trăiesc ele. Războiul este o crimă împotriva vieţii cu care femeile şi mamele nu se pot împăca.

În mesaj se arată că în momentul de faţă principala problemă este problema dezarmării şi se exprimă dorinţa ca Adunarea Generală a O.N.U. să ajungă la o înţelegere cu privire la măsuri concrete în această problemă.

ZEUL RAZBOIULUI: De cînd a intrat „Baltika" în Atlantic, am început să mă simt şi mai rău.

Desen de VLAD CRIVAT

U. R. S. S. a cerut discutarea agresiunii din Congo în cea de a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

NEW YORK 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 septembrie V. A. Zorin, locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., a adresat lui Dag Hammarskjoeld, secretarul general al O.N.U., o scrisoare cu următorul conţinut:

„Din însărcinarea guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste vă adresez rugămintea ca pe ordinea de zi a celei de-a 15-a sesiuni ordinare a Adunării Generale a O.N.U. să fie inclusă ca problemă urgentă şi importantă problema „DESPRE PRIMEJDIA CARE AMENINŢĂ INDEPENDENŢA POLITICĂ ŞI INTEGRITATEA TERITORIALĂ A REPUBLICII CONGO".

În nota explicativă anexată la scrisoarea lui V. A. Zorin adresată secretarului general al O.N.U., Hammarskjoeld, se spune: Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste consideră necesar că Adunarea Generală să examineze la cea de-a 15-a sesiune a ei ca o problemă importantă şi urgentă problema **„Despre primejdia care ameninţă independenţa politică şi integritatea teritorială a Republicii Congo".**

Guvernul sovietic se călăuzeşte în această problemă după următoarele considerente: **În ciuda repetatelor hotăriri ale Consiliului de Securitate urmărind normalizarea situaţiei în acest tînăr stat african şi asigurarea integrităţii teritoriale şi a independenţei lui politice, în Republica Congo situaţia nu numai că continuă să rămînă încordată, dar devine tot mai ameninţătoare.**

Guvernul sovietic şi guvernele unei serii de alte state membre ale O.N.U. au pus în repetate rînduri şi în mod hotărît în faţa Consiliului de Securitate problema necesităţii traducerii stricte în viaţă a hotăririlor adoptate de acesta, în scopul curmării agresiunii belgiene împotriva Republicii Congo, al retragerii de pe teritoriul acesteia a tuturor trupelor intervenţioniştilor, al apărării independenţei şi suveranităţii ei împotriva atentatelor colonialiştilor. **Dar din cauza neîndeplinirii hotăririlor din 14 şi 22 iulie, precum şi din 9 august ale Consiliului de Securitate, în prezent independenţa politică şi integritatea teritorială ale Republicii Congo sînt ameninţate în mod direct.**

După părerea guvernului U.R.S.S., în lumina acestor lucruri apare necesar SĂ FIE EXAMINATĂ DE URGENŢĂ PROBLEMA SITUAŢIEI DIN REPUBLICA CONGO LA CEA DE-A 15-A SESIUNE A ADUNĂRII GENERALE A O.N.U. CU PARTICIPAREA TUTUROR MEMBRILOR O.N.U.

Apropiata sesiune a Adunării Generale deschide posibilităţi largi pentru examinarea multilaterală şi temeinică a acestei probleme, deoarece, după cum se ştie, la lucrările sesiunii vor participa şefii mai multor state şi guverne, inclusiv ai unor state africane, vital interesate în reglementarea cît mai grabnică şi justă a problemei situaţiei din Republica Congo.

Agresiunea din Congo şi crearea în această ţară a unui focar de încordare nu reprezintă pur şi simplu un conflict local. PROBLEMA CURMĂRII AGRESIUNII ŞI A NORMALIZĂRII SITUAŢIEI IN CONGO, A ASIGURĂRII CONDIŢIILOR PENTRU O MUNCĂ PAŞNICĂ ŞI O EXISTENŢĂ INDEPENDENTĂ POPORULUI CONGOLEZ ARE O INSEMNĂTATE URIAŞĂ PENTRU INTREAGA AFRICĂ, PENTRU INTREAGA LUME. Adunarea Generală trebuie să examineze fără întîrziere această problemă pentru a se asigura normalizarea situaţiei din Republica Congo şi menţinerea unităţii şi independenţei ei naţionale.

În Consiliul de Securitate

O nouă manevră colonialistă

NEW YORK 17 (Agerpres). — În şedinţa din după-amiaza de 16 septembrie, Consiliul de Securitate a reluat discutarea problemei situaţiei din Congo. După ce reprezentantul Italiei a elogiat acţiunile lui Hammarskjoeld şi ale comandamentului trupelor O.N.U. din Congo, precum şi guvernul belgian, **reprezentantul Indoneziei Wirjopranoto, care a fost invitat la şedinţă, a criticat cu vehemenţă comandamentul trupelor O.N.U. din Congo care,** după cum a arătat el, **a acţionat de fapt de partea rebelilor împotriva guvernului legal al republicii.**

Luînd apoi cuvîntul delegatul Ghanei a arătat că poporul şi guvernul Ghanei sînt profund neliniştiţi de situaţia din Congo şi **„îndeosebi de încercările anumitor cercuri străine de a folosi elementele separatiste din Congo pentru subminarea independenţei republicii".** Delegatul Ghanei a declarat că **„aceste încercări constituie o primejdie serioasă pentru pacea şi stabilitatea în Africa şi în întreaga lume".**

Delegatul Ghanei a propus medierea O.N.U. pentru rezolvarea divergenţelor politice din ţară.

Apoi a luat cuvîntul Kaba Sori, reprezentantul Guineei, invitat la şedinţa Consiliului de Securitate. El a condamnat hotărîrea impusă Consiliului de Securitate de către puterile occidentale de a nu invita la şedinţă pe reprezentanţii poporului congolez. Delegatul Guineei a declarat că, după părerea guvernului său trebuie înfăptuite următoarele măsuri: **trupele ţărilor N.A.T.O. trebuie să fie evacuate din Congo şi înlocuite cu trupe ale statelor africane, nu trebuie convocate noi şedinţe în problema Congoului pînă la îndeplinirea rezoluţiilor adoptate anterior de consiliu. Consiliul de Securitate trebuie să protesteze împotriva amestecului reprezentanţilor O.N.U. în treburile interne ale republicii.**

După cuvîntările delegaţilor unor ţări afro-asiatice, o impresie lamentabilă a produs discursul reprezentantului Belgiei, care a fost de asemenea invitat la şedinţa Consiliului de Securitate. Dînd dovadă de fărîmicie şi denaturînd fapte indeobşte cunoscute, el a încercat să arunce răspunderea pentru evenimentele din Congo asupra congolezilor înşişi.

În cuvîntarea sa, delegatul R.A.U., Aşa, a subliniat că **acţiunile Belgiei în Congo încalcă în mod flagrant hotăririle Consiliului de Securitate şi pun în primejdie pacea în întreaga lume. Aşa a propus ca, Consiliul de Securitate să confirme cele trei rezoluţii precedente în problema congoleză şi să urmărească îndeplinirea lor necondiţionată.**

★

NEW YORK 17 (Agerpres). — TASS transmite: Vineri seara a fost reluată şedinţa Consiliului de Securitate consacrată situaţiei din Congo. Preşedintele a declarat membrilor Consiliului de Securitate că a primit din partea delegaţiilor Etiopiei şi Liberiei scrisori prin care aceştea solicită ca reprezentanţii lor să fie autorizaţi să participe la discutarea problemei congoleze. Cererea delegaţiilor Liberiei şi Etiopiei a fost satisfăcută.

În şedinţa de seară primul a luat cuvîntul reprezentantul MAROCULUI, Ben Abud. *Situaţia încordată din Congo*, a spus el, *este un rezultat al intrigilor puterilor coloniale care apără politica „dezbină şi stăpîneşte" veche de cînd lumea. Situaţia din Congo, — a arătat el — s-a complicat datorită activităţii de culise a imperialiştilor şi insuficienţei acţiunilor O.N.U. Factorii care înveninează situaţia din Congo sînt prezenţa trupelor belgiene în această ţară şi încercările de scindare dirijate din afară.*

Delegatul IUGOSLAVIEI, Vidici, a subliniat că *situaţia creată în Congo este de natură să aibă urmări grele pentru pacea internaţională.*

Delegatul ETIOPIEI, invitat la şedinţă, a spus că Consiliul de Securitate are datoria de a constitui un comitet alcătuit din reprezentanţi ai statelor africane pentru reglementarea problemei guvernului central al Republicii Congo.

Reprezentantul LIBERIEI a chemat pe reprezentanţii tuturor punctelor de vedere „să-şi unească eforturile".

Reprezentantul UNIUNII SOVIETICE, V. A. Zorin, care a prezentat observaţii pe marginea declaraţiilor delegaţilor, a relevat faptul că *la masa Consiliului nu sînt admişi reprezentanţii ţării a cărei problemă este discutată de Consiliu. În acelaşi timp Belgia — ţara agresoare — a fost admisă la şedinţă.* Această situaţie anormală s-a creat din cauza poziţiei unor puteri şi în primul rînd a S.U.A., Angliei şi Franţei.

Noi am ascultat aci, a spus V. A. Zorin, cuvîntările unei serii întregi de membri ai Consiliului de Securitate şi ale reprezentanţilor mai multor state africane care au fost invitaţi la masa Consiliului de Securitate. Este izbitor faptul că în timp ce mai mulţi reprezentanţi occidentali s-au străduit să treacă sub tăcere încălcările flagrante ale hotăririlor adoptate de Consiliul de Securitate şi au ocolit toate punctele nevralgice, aproape toţi reprezentanţii statelor africane au vorbit cu sinceritate despre piedicile, denaturările şi greşelile în ceea ce priveşte îndeplinirea rezoluţiilor Consiliului de Securitate, formulînd un număr de acuzaţii serioase la adresa unor reprezentanţi oficiali ai O.N.U. şi a cîtorva guverne.

Apoi delegaţii TUNISIEI şi CEYLONULUI au prezentat în Consiliul de Securitate un proiect de rezoluţie care în fond constituie o repetare a proiectului de rezoluţie al S.U.A. Reprezentantul U.R.S.S. a propus o serie de amendamente la acest proiect de rezoluţie în care, printre altele, se subliniază rolul guvernului central al Republicii Congo în asigurarea integrităţii teritoriale şi independenţei politice a ţării. Delegatul Uniunii Sovietice a propus de asemenea să se excludă din proiectul de rezoluţie al Tunisiei şi Ceylonului clauza care prevede să nu se acorde Republicii Congo ajutor în scopuri militare decît cu aprobarea O.N.U. Delegatul S.U.A. a declarat că întrucît proiectul de rezoluţie al Ceylonului şi Tunisiei nu diferă în esenţă de proiectul de rezoluţie al Statelor Unite, el nu va insista asupra votării în primul rînd a proiectului său. Consiliul de Securitate a respins cu şapte voturi proiectul sovietic de rezoluţie. Pentru acest proiect au votat delegaţiile U.R.S.S. şi Poloniei. Reprezentanţii Ceylonului şi Tunisiei s-au abţinut de la vot. Consiliul de Securitate a respins de asemenea amendamentele aduse de Uniunea Sovietică la proiectul de rezoluţie al Tunisiei şi Ceylonului. Pentru proiectul de rezoluţie al Tunisiei şi Ceylonului au votat opt delegaţii, iar împotriva lui două delegaţii (U.R.S.S. şi Polonia). Delegaţia Franţei s-a abţinut de la vot. Întrucît unul din membrii permanenţi ai Consiliului de Securitate (U.R.S.S.) a votat împotrivă, proiectul de rezoluţie al Tunisiei şi Ceylonului a fost respins.

Motivîndu-şi votul, reprezentantul U.R.S.S. a arătat că deşi Consiliul de Securitate nu a putut lua noi hotăriri, vechile sale rezoluţii rămîn în vigoare. Uniunea Sovietică, a declarat V. A. Zorin, va lupta pentru înfăptuirea deplină a acestor hotăriri.

Delegatul S.U.A. a propus Consiliului de Securitate să convoace, cu două zile înainte, sesiuni ordinare o sesiune extraordinară a Adunării Generale în problema Congo-ului.

Demascînd această nouă manevră a delegaţiei americane, V. A. Zorin a amintit că nu de mult reprezentantul S.U.A. a obiectat chiar şi împotriva convocării Consiliului de Securitate în problema Congo-ului. Acum însă, cu două zile înainte de sesiunea ordinară el insistă să se ţină o sesiune extraordinară. Esenţa manevrelor în jurul acestei probleme—a arătat V. A. Zorin — este cît se poate de clară. Doi, vreţi să ţineţi această sesiune în grabă, înainte ca opinia publică să aibă timpul să-şi dea seama despre ce este vorba. V. A. Zorin a arătat în mod clar că *propunerea delegaţiei americane cu privire la convocarea sesiunii extraordinare cu două zile înaintea celei obişnuite, la care urmează să se întrunească şefii unor ţări ale lumii, inclusiv şefii unor state africane, urmăreşte scopuri propagandistice şi demagogice şi nu are nimic comun cu adevăratul ajutor care trebuie acordat tinerei republici congoleze.*

Sub presiunea delegaţiei S.U.A., opt membri ai Consiliului de Securitate au votat pentru propunerea americană. Delegaţiile U.R.S.S. şi Poloniei au votat împotrivă. Franţa s-a abţinut de la vot. Reprezentantul U.R.S.S. a arătat că rezoluţia cu privire la neobligativitatea unanimităţii membrilor permanenţi ai Consiliului de Securitate în luarea hotărîrilor cu privire la convocarea sesiunilor extraordinare ale Adunării Generale a fost adoptată încălcîndu-se Carta O.N.U. Cu toate acestea Consiliul de Securitate a hotărît să convoace cîmbătă 17 septembrie o sesiune extraordinară a O.N.U. în problema Congo-ului.

Laburiştii britanici cer ca Macmillan să plece la sesiune

LONDRA 17 (Agerpres). — Apropiata sesiune a Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite **„va fi o adevărată adunare a conducătorilor din întreaga lume.. Ea va fi o întîlnire a şefilor de state pentru discutarea problemelor care trebuie să fie rezolvate de oameni cu greutate",** scrie săptămînalul laburist „TRIBUNE".

Săptămînalul îşi exprimă regretul pentru faptul că primul ministru al Angliei, Macmillan, imitîndu-l pe de Gaulle, întîrzie să ia hotărîrea de a pleca la sesiunea Adunării Generale a O.N.U. După părerea ziarului această poziţie a primului ministru nu dă posibilitatea poporului englez de a-şi aduce contribuţia la instaurarea unei păci trainice. **„În aceste zile atît de importante,** scrie ziarul, **după ce Hruşciov a anunţat că va pleca la New York, în Occident nu a răsunat nici un glas sănătos... Într-un moment de colosală importanţă Anglia a rămas fără glas... Dacă guvernul nu va vorbi în numele Angliei,** scrie în încheiere „TRIBUNE", **această sarcină va trebui să şi-o asume mişcarea laburistă".**

Cunoscutul fruntaş laburist Ian Mikardo, luînd cuvîntul la o adunare din circumscripţia electorală East Waltham Stow a declarat că primul ministru al Angliei, Macmillan, nu trebuie să ezite să plece la New York, la sesiunea Adunării Generale a O.N.U. **„Unii oameni,** a spus Mikardo, **se întreabă dacă Macmillan trebuie să plece la sesiunea de la New York a Adunării Generale a Naţiunilor Unite. Acest lucru nici nu mai trebuie discutat. În actuala situaţie internaţională instabilă orice om de stat din lume trebuie să folosească chiar şi cea mai mică posibilitate de tratative cu colegii săi din celelalte ţări. A pierde o asemenea posibilitate din cauza vanităţii, din cauza unor considerente de avantaj propagandistic sau pentru că acest lucru ar putea pune pe cineva într-o situaţie dificilă la alegerile prezidenţiale din America, ar însemna o nesocotinţă criminală".**

★

LONDRA 17 (Agerpres). — TASS transmite: **„Fără îndoială că Macmillan trebuie să plece la O.N.U. —** scrie deputatul laburist Noel Baker în numărul din 17 septembrie al ziarului „GUARDIAN". **El trebuie însă să plece acolo cu intenţia de a se întîlni cu Hruşciov, de a discuta cu acesta problemele serioase care afectează într-un mod atît de direct ţara noastră, şi de a rămîne acolo atît cît va fi necesar pentru obţinerea unor rezultate utile".** Dacă aşa cum se anunţă din surse autorizate Macmillan va pleca la O.N.U., într-o vizită de scurtă durată şi va urmări „să demonstreze solidaritatea alianţei puterilor occidentale", ar fi mai bine „să stea de o parte".

După părerea lui Noel Baker vizita lui Macmillan la New York va oferi şefului guvernului englez posibilitatea de a discuta cu N. S. Hruşciov problemele cele mai importante ale situaţiei internaţionale. Arătînd că la O.N.U. discuţiile se vor desfăşura în prezenţa reprezentanţilor a 15 state africane noi, precum şi a conducătorilor unor ţări „care nu au aderat la nici un bloc", Noel Baker subliniază: **„Dacă acest prilej va fi pierdut, sau dacă el va fi folosit pentru rostirea unor discursuri superficiale, propagandistice, interesele şi prestigiul Angliei vor avea serios de suferit".**

Secretarul general al Ligii ţărilor arabe a plecat la New York

CAIRO 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 septembrie a părăsit Cairo plecînd spre New York Hasuna, secretarul general al Ligii ţărilor arabe, care va participa la lucrările celei de-a XV-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. Înainte de plecare Hasuna a declarat că *apropiata sesiune a Adunării Generale va fi cea mai importantă din toate sesiunile precedente deoarece în cadrul ei se vor discuta cele mai de seamă probleme ale contemporaneităţii. „Şefii unui număr atît de mare de ţări,* a declarat Hasuna, *au extraordinara posibilitate de a participa la lucrările apropiatei sesiuni pentru a discuta cu toată seriozitatea probleme principale şi pentru a obţine rezultate pozitive pentru toate ţările lumii".*

Occidentul s-a izolat...

HAGA 17 (Agerpres). — TASS transmite: O serie de ziare olandeze condamnă hotărîrea provocatoare a autorităţilor americane de a limita libertatea de deplasare a lui N. S. Hruşciov în timpul prezenţei sale la New York în calitate de şef al delegaţiei sovietice la sesiunea Adunării Generale a O.N.U.

Ziarul „ALGEMEEN HANDELSBLAD" califică această hotărîre drept „nerezonabilă". „Hruşciov, spunea ziarul, vine nu în calitate de oaspete al poporului american, ci la Organizaţia Naţiunilor Unite". Hotărîrea guvernului american, conchide ziarul, are „gustul neplăcut al unei răzbunări personale".

„Hotărînd să nu plece la New York, scrie acelaşi ziar, **şefii guvernelor occidentale au crezut că vor izola delegaţiile comuniste. Dar în urma sosirii la sesiune a unor lideri ai ţărilor neutre, această politică a eşuat. Acum împotrivă s-a izolat Occidentul... Au trecut pentru totdeauna vremurile cînd Occidentul putea conta pe o majoritate la O.N.U.".**

Măsuri discriminatorii fără precedent

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 13 septembrie, Departamentul de Stat al S.U.A. a transmis răspunsul la nota de protest a guvernului U.R.S.S., în legătură cu măsurile discriminatorii fără precedent în istoria O.N.U., anunţate de guvernul S.U.A., privind limitarea posibilităţilor de deplasare a şefului delegaţiei U.R.S.S. În răspunsul său guvernul S.U.A. continuă să insiste asupra acestei hotărîri ilegale.

În nota de răspuns a guvernului sovietic la nota guvernului S.U.A., se spune că **întreaga răspundere pentru starea de încordare în perioada lucrărilor Adunării Generale a O.N.U. revine guvernului S.U.A.** Nefiind de acord cu argumentele aduse de guvernul S.U.A. în favoarea restricţiilor asupra deplasării şefului delegaţiei U.R.S.S. la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., guvernul sovietic îşi exprimă regretul în legătură cu faptul că **guvernul Statelor Unite continuă, evident, să se situeze pe aceleaşi poziţii ostile pe care s-a situat în ajunul întîlnirii de la Paris a şefilor guvernelor celor patru puteri.**

Guvernul sovietic, se spune în notă, **este profund convins de necesitatea folosirii de către cele două state a tuturor posibilităţilor pentru a „lichida relaţiile ostile dintre cele două mari puteri atomice". Interesele păcii,** declară guvernul sovietic, **cer ca oamenii de stat de răspundere să dea dovadă de voinţă şi să manifeste realism în ce priveşte lichidarea animozităţilor personale şi să-şi subordoneze întreaga lor activitate intereselor consolidării păcii şi îmbunătăţirii relaţiilor între state.**

Guvernul american creează condiţii anormale de lucru pentru unele delegaţii

PRAGA 17 (Agerpres). — Ziarul „RUDE PRAVO" publică un articol în care înfierează măsurile discriminatorii grosolane ale cercurilor guvernante ale S.U.A. luate cu scopul de a împiedica activitatea delegaţiilor ţărilor socialiste la sesiunea Adunării Generale a O.N.U. **Guvernul S.U.A.,** scrie ziarul, **creează condiţii anormale de lucru pentru unele delegaţii, ceea ce se află în contradicţie flagrantă cu obligaţiile care îi revin prin acorduri.**

Arătînd că în legătură cu eşecurile ruşinoase înregistrate de S.U.A. în ultimul timp în domeniul politicii externe, cercurile guvernante ale acestei ţări au toate motivele să fie neliniştite, „RUDE PRAVO" subliniază: **Totuşi guvernul S.U.A. a ales cea mai neindicată cale pentru a înlătura urmările eşecurilor sale în domeniul politicii externe. Trebuie să se pună capăt imediat acestei practici discriminatorii.**

Poporul şi guvernul afgan doresc ca sesiunea O. N. U. să fie încununată cu succes

KABUL 17 (Agerpres). — TASS transmite: Luînd cuvîntul la recepţia oferită în cinstea lui J. Cyrankiewicz, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P. Polone, care se află într-o vizită oficială la Kabul, primul ministru al Afganistanului, Muhammed Daud, a declarat: **„În prezent lumea are nevoie mai mult ca oricînd de o pace reală şi trainică. Necesitatea păcii şi destinderii încordării internaţionale reclamă mai mult ca oricînd bunăvoinţă şi rezolvarea paşnică a problemelor internaţionale. Relevăm cu satisfacţie şi speranţă că dîndu-şi seama de necesitatea vitală ca omenirea să se bucure de o pace reală şi trainică, şefii guvernelor majorităţii ţărilor lumii se vor întruni la sesiunea Adunării Generale a O.N.U. şi vor depune eforturi în vederea destinderii încordării internaţionale, pentru dezarmarea generală şi totală şi pentru asigurarea păcii. Poporul şi guvernul Afganistanului doresc ca aceste eforturi să fie încununate de succes şi exprimă cele mai bune urări".**

Exemplu de nerespectare a uzanţelor internaţionale

BEIRUT 17 (Agerpres). TASS transmite: Comentînd hotărîrea nemaipomenit de cinică a guvernului S.U.A. de a limita posibilităţile de deplasare ale lui N. S. Hruşciov, şi a şefilor altor delegaţii, Abdellah Iafi, fost prim-ministru al Libanului, scrie într-un articol de fond publicat de ziarul „AS-SIASA" că **„această politică a guvernului S.U.A. nu corespunde nici demnităţii unui stat mare, nici situaţiei din Statele Unite al căror popor este cunoscut prin ospitalitatea sa".**

Un alt ziar libanez — „AN NIDA" — scrie într-un articol de fond că măsurile luate de guvernul S.U.A. în ce priveşte limitarea posibilităţilor de deplasare a lui N. S. Hruşciov şi a şefilor altor state **„constituie un nou exemplu de nerozie şi de nerespectare a uzanţelor internaţionale îndeobşte recunoscute".**

SITUAŢIA DIN CONGO

NEW YORK 17 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunţă agenţiile de presă, legătura dintre Leopoldville şi restul lumii nu a fost restabilită. Ştirile izolate ale corespondenţilor agenţiilor telegrafice şi ziarelor, care sosesc pe cale ocolită — prin Brazzaville — nu dau o imagine precisă a situaţiei din Leopoldville. După cum transmite corespondentul ziarului „NEW YORK TIMES", Tanner, unităţi subordonate colonelului Mobutu, care a anunţat la 14 septembrie lovitura de stat au ocupat centrala telegrafică de la Leopoldville, oprind pe ziarişti să folosească telegraful. Tanner afirmă că soldaţii lui Mobutu au ocupat clădirea parlamentului şi au arestat 20 de colaboratori ai cancelariei lui Lumumba.

După cum rezultă din ştirile corespondenţilor americani, **acţiunile complotiste împotriva guvernului naţional legal al Congoului sînt în mod vădit coordonate şi, după cum se pare pornesc de la un centru unic sprijinit de comandamentul O.N.U. din Congo.** După cum relatează corespondentul agenţiei **ASSOCIATED PRESS, membrii guvernului congolez îi acuză pe Kasavubu şi Mobutu de faptul că „fac jocul belgienilor şi al celorlalţi imperialişti".**

★

NEW YORK 17 (Agerpres). — TASS transmite: Din ştirile contradictorii ale agenţiilor străine, transmise la 17 septembrie se poate trage concluzia că adversarii lui Lumumba care acţionează în cîrdăşie cu unii reprezentanţi ai O.N.U., au reuşit să acapareze puterea în capitală şi să aresteze o serie de persoane din anturajul lui Patrice Lumumba.

Soldaţii subordonaţi lui Kasavubu şi colonelului Mobutu îi vinează pe reprezentanţii guvernului legal din Congo. Se afirmă că Lumumba şi colaboratorii săi s-au pus sub protecţia trupelor ghaneze care fac parte din efectivul O.N.U. Se anunţă că premierul Lumumba a fost nevoit să petreacă noaptea la Ambasada Ghanei din Leopoldville, iar apoi să plece într-o direcţie necunoscută. Alte izvoare afirmă că Lumumba trăieşte şi se află, probabil la ambasada Guineei.

Dedesubturile loviturii militare a complotistului Mobutu

LEOPOLDVILLE 17 (Agerpres). Într-o ştire transmisă la 17 septembrie corespondentul special al agenţiei MTI, TIBOR KOEVES, dezvăluie dedesubturile loviturii militare din Congo. După cum arată corespondentul, după ce parlamentul congolez a refuzat să aprobe lovitura de stat a lui Kasavubu, forţele din culise şi-au îndreptat atenţia spre armata congoleză. În dimineaţa zilei de 16 septembrie soldaţii colonelului Mobutu au înconjurat parlamentul şi au interzis intrarea în parlament a deputaţilor sosiţi la şedinţa comună a celor două camere. Mobutu nu a acţionat cu de la sine putere. În seara zilei de 15 septembrie într-o convorbire confidenţială, un reprezentant sus-pus al O.N.U. a declarat: **„Mobutu este o figură neînsemnată dar are relaţii bune cu comandantul forţelor armate ale O. N. U. în Congo, Generalul Horn".**

La 14 septembrie în ziua loviturii de stat a lui Mobutu, Kasavubu a avut cîteva convorbiri cu generalul Horn. În urma unui acord între Horn, Mobutu şi cîţiva ofiţeri din armata Congoului, a fost stabilită o colaborare deplină între organizatorii loviturii de stat şi comandamentul trupelor O.N.U. Ofiţerii armatei congoleze l-au asigurat pe Horn că majoritatea unităţilor militare din Leopoldville vor sprijini comandamentul O.N.U. dacă vor obţine de la el alimente şi bani. Ei au reuşit să demoralizeze trupele din Leopoldville.

Comandamentul O.N.U. a paralizat transporturile şi de aceea guvernul Lumumba nu poate asigura soldaţilor săi cele necesare. În schimb cu fonduri din bugetul O.N.U. Comandamentul trupelor O.N.U. îi aprovizionează din belşug pe soldaţii lui Mobutu cu alimente, băuturi spirtoase şi bani. Închizînd aeroporturile, Comandamentul trupelor O.N.U a lipsit guvernul central de posibilitatea de a rechema în capitală după lovitura de stat militară a lui Mobutu, trupele guvernamentale trimise de Lumumba în provincia Kasai pentru a lupta împotriva lui Chombe. Toate acestea au dat libertate deplină de acţiune complotiştilor imperialişti care se ascund sub steagul O.N.U.

Cercurile O.N.U. din Leopoldville au început tratative cu Kasavubu, Ileo şi Mobutu pentru a crea o „coaliţie de compromis" care să poată sluji drept firmă pentru tutela pe care O.N.U. intenţionează s-o instaureze asupra Congoului.

Redacţia: Piaţa Scînteii, Tel. 17.60.10. Administraţia: 17.60.20, interior 1.400. Abonamentele se primesc la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"